

Daňové zatížení vybraného podnikatele

Hana Šrubařová

Bakalářská práce
2018

 Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta managementu a ekonomiky

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta managementu a ekonomiky

Ústav financí a účetnictví
akademický rok: 2017/2018

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Hana Šrubařová**
Osobní číslo: **M15059**
Studijní program: **B6202 Hospodářská politika a správa**
Studijní obor: **Účetnictví a daně**
Forma studia: **prezenční**

Téma práce: **Daňové zatížení vybraného podnikatele**

Zásady pro vypracování:

Úvod

Definujte cíle práce a použité metody zpracování práce.

I. Teoretická část

- Proveďte průzkum literárních pramenů daně z příjmů fyzických osob, daně silniční a daně z přidané hodnoty.

II. Praktická část

- Proveďte analýzu daňové povinnosti u jednotlivých daní vybraného podnikatele v průběhu jednotlivých let.
- Na základě analýzy porovnejte změny jednotlivých daní v letech 2012 až 2017 a vyvodte souvislosti mezi těmito změnami.
- Navrhněte řešení problematiky v oblasti DPH a doporučte možnosti pro optimalizaci daně z příjmů fyzických osob.

Závěr

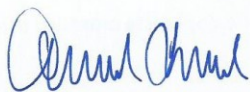
Rozsah bakalářské práce: **cca 40 stran**
Rozsah příloh:
Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná/elektronická**

Seznam odborné literatury:

DUŠEK, Jiří. Daně z příjmů 2017: přehledy, daňové a účetní tabulky. Praha: Grada, 2017, 208 s. ISBN 978-80-271-0421-5.
GALOČÍK, Svatopluk a Oto PAIKERT. DPH 2017: výklad s příklady. Praha: Grada, 2017, 424 s. ISBN 978-80-271-0428-4.
KÁBRTOVÁ, Jana. Effective tax rate measures: survey of methods, computations and comparison to statutory tax rates in the Czech Republic. Saarbrücken: LAP Lambert Academic Publishing, 2010, 102 s. ISBN 978-3-8383-6485-8.
LEDVINKOVÁ, Jana, Zdeněk KUBEŠ a Zdeněk VONDRÁK. Abeceda DPH. 4., aktualizované vyd. Olomouc: Anag, 2017, 368 s. ISBN 978-80-7554-087-4.
MARKOVÁ, Hana. Daňové zákony 2018: Úplná znění platná k 1. 1. 2018. Praha: Grada, 2018, 288 s. ISBN 978-80-271-0766-7.

Vedoucí bakalářské práce: **Ing. Blanka Jarolímová**
Ústav financí a účetnictví
Datum zadání bakalářské práce: **15. prosince 2017**
Termín odevzdání bakalářské práce: **14. května 2018**

Ve Zlíně dne 15. prosince 2017

doc. Ing. David Tuček, Ph.D.
děkan

prof. Dr. Ing. Drahomíra Pavelková
ředitelka ústavu

**PROHLÁŠENÍ AUTORA
BAKALÁŘSKÉ/DIPLOMOVÉ PRÁCE**

Prohlašuji, že

- beru na vědomí, že odevzdáním diplomové/bakalářské práce souhlasím se zveřejněním své práce podle zákona č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších právních předpisů, bez ohledu na výsledek obhajoby;
- beru na vědomí, že diplomová/bakalářská práce bude uložena v elektronické podobě v univerzitním informačním systému dostupná k prezenčnímu nahlédnutí, že jeden výtisk diplomové/bakalářské práce bude uložen na elektronickém nosiči v příruční knihovně Fakulty managementu a ekonomiky Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně;
- byl/a jsem seznámen/a s tím, že na moji diplomovou/bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, zejm. § 35 odst. 3;
- beru na vědomí, že podle § 60 odst. 1 autorského zákona má UTB ve Zlíně právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- beru na vědomí, že podle § 60 odst. 2 a 3 autorského zákona mohu užít své dílo – diplomovou/bakalářskou práci nebo poskytnout licenci k jejímu využití jen připouští-li tak licenční smlouva uzavřená mezi mnou a Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně s tím, že vyrovnání případného přiměřeného příspěvku na úhradu nákladů, které byly Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše) bude rovněž předmětem této licenční smlouvy;
- beru na vědomí, že pokud bylo k vypracování diplomové/bakalářské práce využito softwaru poskytnutého Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně nebo jinými subjekty pouze ke studijním a výzkumným účelům (tedy pouze k nekomerčnímu využití), nelze výsledky diplomové/bakalářské práce využít ke komerčním účelům;
- beru na vědomí, že pokud je výstupem diplomové/bakalářské práce jakýkoliv softwarový produkt, považují se za součást práce rovněž i zdrojové kódy, popř. soubory, ze kterých se projekt skládá. Neodevzdání této součásti může být důvodem k neobhájení práce.

Prohlašuji,

1. že jsem na diplomové/bakalářské práci pracoval samostatně a použitou literaturu jsem citoval. V případě publikace výsledků budu uveden jako spoluautor.
2. že odevzdaná verze diplomové/bakalářské práce a verze elektronická nahraná do IS/STAG jsou totožné.

Ve Zlíně

Jméno a příjmení: HANA ŠRUBAROVÁ

.....
podpis diplomanta

ABSTRAKT

Abstrakt česky

Bakalářská práce se zabývá porovnáním daňové povinnosti fyzické osoby v průběhu šesti let. Cílem je zjistit souvislosti mezi daní z příjmů, daní silniční a daní z přidané hodnoty. Práce je rozdělena na část teoretickou a část praktickou, přičemž teoretická část se zabývá průzkumem literárních pramenů v oblasti daně z příjmů, daně silniční a daně z přidané hodnoty. V praktické části jsou porovnávána jednotlivá období z hlediska daňové povinnosti a zjišťují se souvislosti mezi jednotlivými daněmi.

Klíčová slova: fyzická osoba, podnikatel, daň, daň z příjmů, silniční daň, daň z přidané hodnoty

ABSTRACT

Abstrakt ve světovém jazyce

This bachelor thesis deals with comparing of the tax burden on the chosen entrepreneur over 6 years. The Goal is to find out connection between Income Tax, Road Tax and Value Added Tax. The bachelor thesis is divided into Theoretical and Practical section, where the Theoretical part deals with research of literary sources in the field of income tax, road tax and Value Added Tax. In practical part, all tax periods are compared in a point of view of tax burden and connection between all taxes are found out.

Keywords: Natural Person, Entrepreneur, Tax, Income Tax, Road Tax, Value Added Tax

Touto cestou chci poděkovat vedoucí své bakalářské práce, Ing. Blance Jarolímové, za ochotu a čas, který mi věnovala a dále za odborné vedení a cenné rady, které mi pomohly při zpracování této bakalářské práce.

OBSAH

ÚVOD	9
CÍLE A METODY ZPRACOVÁNÍ PRÁCE	11
I TEORETICKÁ ČÁST	12
1 DAŇOVÁ SOUSTAVA V ČESKÉ REPUBLICE	13
1.1 DAŇ	13
1.2 DAŇOVÉ SUBJEKTY	13
1.3 FUNKCE DANÍ	13
1.4 SOUSTAVA DANÍ V ČR	14
1.5 DĚLENÍ DANÍ	14
2 DAŇ Z PŘÍJMŮ FYZICKÝCH OSOB	16
2.1 POPLATNÍCI	16
2.2 PŘEDMĚT DANĚ	16
2.2.1 Příjmy osvobozené od daně	16
2.3 ZÁKLAD DANĚ	17
2.4 PŘÍJMY ZE SAMOSTATNÉ ČINNOSTI PODLE §7	17
2.4.1 Daňová evidence	18
2.5 ODČITATELNÉ POLOŽKY OD ZÁKLADU DANĚ	19
2.6 SAZBA DANĚ	20
2.7 SLEVY NA DANI	21
2.7.1 Osobní slevy na dani	21
2.7.2 Daňové zvýhodnění	22
2.8 VÝPOČET DANĚ Z PŘÍJMŮ FO	22
2.9 SPRÁVA DANĚ Z PŘÍJMŮ FO	23
2.9.1 Zdaňovací období	23
2.9.2 Daňové přiznání	23
2.9.3 Zálohy na daň	24
3 SILNIČNÍ DAŇ	26
3.1 POPLATNÍCI	26
3.2 ZÁKLAD DANĚ A SAZBY DANĚ	26
3.3 SPRÁVA DANĚ SILNIČNÍ	28
3.3.1 Zdaňovací období a daňové přiznání	28
3.3.2 Splatnost daně	28
3.3.3 Registrace k dani silniční	28
4 DAŇ Z PŘIDANÉ HODNOTY	29
4.1 ZÁKLADNÍ POJMY K DPH	29
4.1.1 Předmět daně	29
4.1.2 Daň na vstupu a daň na výstupu	29
4.1.3 Daňové subjekty	30
4.2 STANOVENÍ MÍSTA PLNĚNÍ	31
4.2.1 Dodání zboží	31
4.2.2 Poskytnutí služby	31

4.3	DAŇOVÉ DOKLADY	32
4.4	ZÁKLAD DANĚ.....	33
4.5	SAZBY DPH	34
4.6	PŘENESENÍ DAŇOVÉ POVINNOSTI	34
4.7	SPRÁVA DPH	35
4.7.1	Zdaňovací období.....	35
4.7.2	Daňové přiznání a splatnost daně.....	35
II	PRAKTICKÁ ČÁST	37
5	PŘEDSTAVENÍ FYZICKÉ OSOBY	38
5.1	ZÁKLADNÍ ÚDAJE	38
6	DAŇ Z PŘÍJMŮ PODNIKATELE.....	40
6.1	DAŇ Z PŘÍJMŮ V PRŮBĚHU LET	40
6.1.1	Srovnání daně z příjmů	42
6.2	SILNIČNÍ DAŇ V PRŮBĚHU LET	44
6.3	DAŇ Z PŘIDANÉ HODNOTY V PRŮBĚHU LET	46
7	SROVNÁNÍ DAŇOVÉ POVINNOSTI VŠECH PLACENÝCH DANÍ BĚHEM SLEDOVANÝCH LET	54
8	ZHODNOCENÍ A DOPORUČENÍ.....	56
	ZÁVĚR	59
	SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY.....	61
	SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK.....	63
	SEZNAM OBRÁZKŮ	64
	SEZNAM TABULEK.....	65
	SEZNAM PŘÍLOH.....	66

ÚVOD

Téma daňového zatížení je v České republice aktuální, protože daně platí každý z nás. Daně platí občané, fyzické osoby i právnické osoby. Daň z příjmů se týká všech poplatníků, kteří za zdaňovací období dosáhli zdanitelných příjmů, ať už se jedná o zaměstnance, OSVČ či obchodní korporace. Daň z přidané hodnoty se týká všech, kteří nakupují, tedy i občanů. Jedná se o univerzální daň, kterou jsou zatíženy veškeré služby a zboží a je tedy nedílnou součástí našeho života. Každý se běžně setkává s daní z příjmů i s daní z přidané hodnoty. Silniční daň je naopak placena pouze podnikateli či právnickými osobami, které používají vozidla ke své činnosti. Jedná se tedy o daň, se kterou se běžný občan neseťká.

Téma daňové zatížení podnikatele jsem si vybrala z toho důvodu, že se jedná o téma aktuální a zajímavé. Je zajímavé zjišťovat souvislosti mezi tím, jak jsou jednotlivé daně propojeny a jak se navzájem ovlivňují. Například při nákupu nového automobilu do podnikání je ovlivněna daň silniční, která z něj bude placena, daň z příjmů, protože bylo vozidlo zapláceno peněžními prostředky podnikatele a daň z přidané hodnoty, kterou si může podnikatel odečíst, pokud je plátcem DPH či naopak zvýší vstupní cenu vozidla, pokud se nejedná o plátce.

Hledání a zjišťování těchto souvislostí je hlavním cílem mé práce. Srovnání jednotlivých daní v průběhu let a zjišťování, co způsobilo výkyvy v jednotlivých daních a jak jsou tyto změny navzájem propojeny mezi všemi daněmi, je hlavním předmětem zkoumání v mé práci.

V teoretické části je nejprve popsán daňový systém České republiky. Dále jsou rozebrány jednotlivé daně, ke kterým je vybraný subjekt registrován, tedy daň z příjmů fyzických osob, daň silniční a daň z přidané hodnoty. U každé daně jsou uvedeny podmínky registrace k této dani a veškeré pojmy týkající se placení daně z hlediska podnikatele. Vzhledem k tomu, že se jedná o podnikatele, jehož hlavní činností jsou stavební práce, je také část DPH věnována režimu přenesení daňové povinnosti. S přihlédnutím na rozsah práce se u daně z příjmů fyzických osob věnuji pouze příjmům ze samostatné činnosti, protože podnikatel, jehož daňové zatížení zkoumám v praktické části, nemá jiné příjmy než příjmy podle §7 ZDP.

V praktické části je nejprve představena fyzická osoba, na kterou je tato práce zaměřena. Další část zobrazuje vývoj jednotlivých daní v průběhu sledovaných let. Graficky jsou znázorněny jednotlivé daně a jejich výše v každém roce. Následně je porovnávána celková daňová povinnost podnikatele v průběhu všech let a jsou zjišťovány souvislosti mezi změnou jednotlivých daní.

V závěru praktické části je celkové zhodnocení výsledků a možnosti, jak stabilizovat daň z přidané hodnoty. Toto téma je velice obsáhlé a jistě by bylo možné na něj navazovat v další odborné práci, která by se věnovala podrobnějšímu rozboru jednotlivých daní, hlavně dani z přidané hodnoty. Jedná se totiž o daň, která je velice obsáhlá a spolu s řešením režimu přenesení daňové povinnosti by bylo možné ji podrobně rozebrat v práci zaměřené pouze na tuto daň.

CÍLE A METODY ZPRACOVÁNÍ PRÁCE

Hlavním cílem mé bakalářské práce je zjištění souvislostí mezi daní z příjmů, daní z přidané hodnoty a daní silniční u fyzické osoby – podnikatele.

Dílčím cílem praktické části je aplikovat teoretické poznatky na vybraný podnikatelský subjekt a optimalizovat jednotlivé daně. Práce ukazuje vývoj daňové povinnosti v průběhu 6 let, ve kterých pan Podnikatel nejprve přešel z paušálních výdajů na skutečné výdaje, následně si koupil vozidlo pro potřeby podnikání, čímž se stal poplatníkem silniční daně a stal se také plátcem DPH, který uplatňuje při svých zdanitelných plnění režim přenesení daňové povinnosti dle §92a zákona o DPH.

Práce je určena především pro podnikatele, kteří jsou plátcí daně z přidané hodnoty a uplatňují režim přenesení daňové povinnosti, stejně jako podnikatelský subjekt, na který je tato práce zpracována.

Ke zpracování teoretické části práce používám především metodu rešerše, tedy zpracování teoretických poznatků a názorů jednotlivých autorů publikací v oblasti daní s využitím odborné terminologie. Za pomoci abstrakce informací z odborné literatury jsou zpracovány základní a podstatné informace týkající se daného tématu. Na základě těchto metod je vytvořena teoretická část mé bakalářské práce, která slouží jako podklad a opora pro praktickou část. První část teorie je věnována daňovému systému a pojmům v oblasti daní s přihlédnutím k názorům jednotlivých autorů a k daňovým zákonům České republiky. Následně jsou popsány jednotlivé daně, které se týkají vybraného subjektu, především vysvětlení pojmů u těchto daní.

Praktická část mé bakalářské práce je zpracována metodou analýzy, syntézy a konkretizace. Na základě poskytnutých materiálů bude provedena analýza vývoje a současného stavu v oblasti daní. Za pomoci metody syntézy jsou získávány jednotlivé poznatky, pomocí kterých jsou pak zjišťovány souvislosti mezi jednotlivými skutečnostmi, tedy to, jaké skutečnosti ovlivňují výši daní v jednotlivých zdaňovacích obdobích, a jak se změny v jedné dani promítají ve výši ostatních daní. Veškeré informace a poznatky jsou aplikovány na konkrétní fyzickou osobu, která mi poskytla informace podklady pro zpracování této práce a očekává z ní výstupy, na základě kterých se bude rozhodovat při pokračování své podnikatelské činnosti. Na závěr praktické části jsou tyto získané poznatky zhodnoceny a jsou podnikateli dána doporučení.

I. TEORETICKÁ ČÁST

1 DAŇOVÁ SOUSTAVA V ČESKÉ REPUBLICE

1.1 Daň

Podle Kábrtové (2010, s. 9, autorský překlad) lze daň definovat jako sumu peněz, kterou jednotlivec nebo právnická osoba platí státu podle platných právních předpisů. Jinými slovy je to finanční závazek, který musí být placen pro podporu vlády a je uvalen na osoby či majetek. Daně jsou rozděleny na přímé a nepřímé. Přímé daně platí přímo osoba či organizace, od které jsou vybírány. Nepřímé daně jsou daně uvaleny na zboží a služby.

Daň je zákonem stanovená platba do veřejného rozpočtu, která je povinná, neúčelová, nenávratná, neekvivalentní a pravidelně se opakující. Lze ji uložit pouze zákonem. Neúčelnost daně spočívá v tom, že příjem konkrétní daně není určen k financování určité, předem stanovené činnosti. Nenávratnost daně znamená, že za zaplacenou daň nezíská daňový subjekt žádnou protihodnotu, ale čerpá služby poskytované státem či územně samosprávnými celky. Jedním ze znaků daně je rovněž její opakovatelnost, ovšem existují i daně, které se neopakují v určitém intervalu, jako je například daň z nabytí nemovitých věcí. (Boněk, Běhounek, Benda, Holmes, 2001, s. 30)

1.2 Daňové subjekty

Daňovými subjekty jsou poplatník a plátcé daně. Fyzické i právnické osoby mohou být jak poplatník, tak plátcé. Poplatníkem jsou osoby, jejichž příjmy, úkony či majetek jsou podrobeny dani. Plátcem daně je pak osoba, která odvádí správci daně daň, kterou vybrala od jiných poplatníků nebo jim tuto daň srazila. Plátcem daně může být například zaměstnavatel u daně z příjmů fyzických osob, který odvádí daň za své zaměstnance nebo plátcé DPH, který odvádí daň za poplatníky, kterým prodal zboží či služby podléhající DPH. (Dvořáková, Pitterling, Skalická, 2017, s. 23-24)

1.3 Funkce daní

Funkce daní je odvozena z existence veřejného sektoru. Kubátová (2015, s. 19) definuje tři základní funkce daní, a to funkce alokační, redistribuční a stabilizační. Alokační funkce souvisí s přerozdělováním financí do veřejného sektoru a uplatňuje se v případě, že trh tyto zdroje alokuje neefektivně. Neefektivnost přerozdělování zdrojů, tedy tržní selhání, je ovlivněno několika příčinami, a to existencí veřejných statků či statků pod ochranou, existencí

externalit a nedokonalou konkurencí. Alokační funkce spočívá v tom, že jsou finanční prostředky vkládány tam, kde je jich málo, a naopak odebírány z těch oblastí, kde jich je příliš mnoho. Redistribuční funkce souvisí s rozdělováním zdrojů podle výše důchodu jednotlivců. Část důchodů je tedy přesunuta chudším jedincům. Stabilizační funkce má za úkol zmírnit cyklické výkyvy související s hospodářským cyklem.

1.4 Soustava daní v ČR

Hamerníková s Maaytovou (2010, s. 111-112) definují daňový systém jako souhrn a strukturu veškerých daní, které jsou vybírány na daném území. V daňovém systému České republiky jsou daně rozděleny na přímé a nepřímé. V přímých daních jsou zařazeny daně z příjmů neboli důchodové a daně majetkové.

Daň z příjmů je nejdůležitější přímá daň a tvoří podstatnou část příjmů do veřejného rozpočtu. Mezi daně z příjmů řadíme daň z příjmů fyzických osob a daň z příjmů právnických osob. Jedná se o daň univerzální a týká se veškerých zdanitelných příjmů jednotlivců. U této daně je typické, že se její základ daně snižuje o různé odčitatelné položky a má progresivní sazbu daně. (Buchta, 2016, s. 60)

Druhou skupinou přímých daní jsou daně majetkové. Jedná se o daně, které zdaňují majetek ve vlastnictví poplatníka. Příjem do veřejného rozpočtu z těchto daní je dlouhodobý a stabilní a většinou plyne do rozpočtů územně samosprávných celků, zejména pak obcí. Sazby daně jsou zpravidla v procentech a lineární. (Buchta, 2016, s. 61)

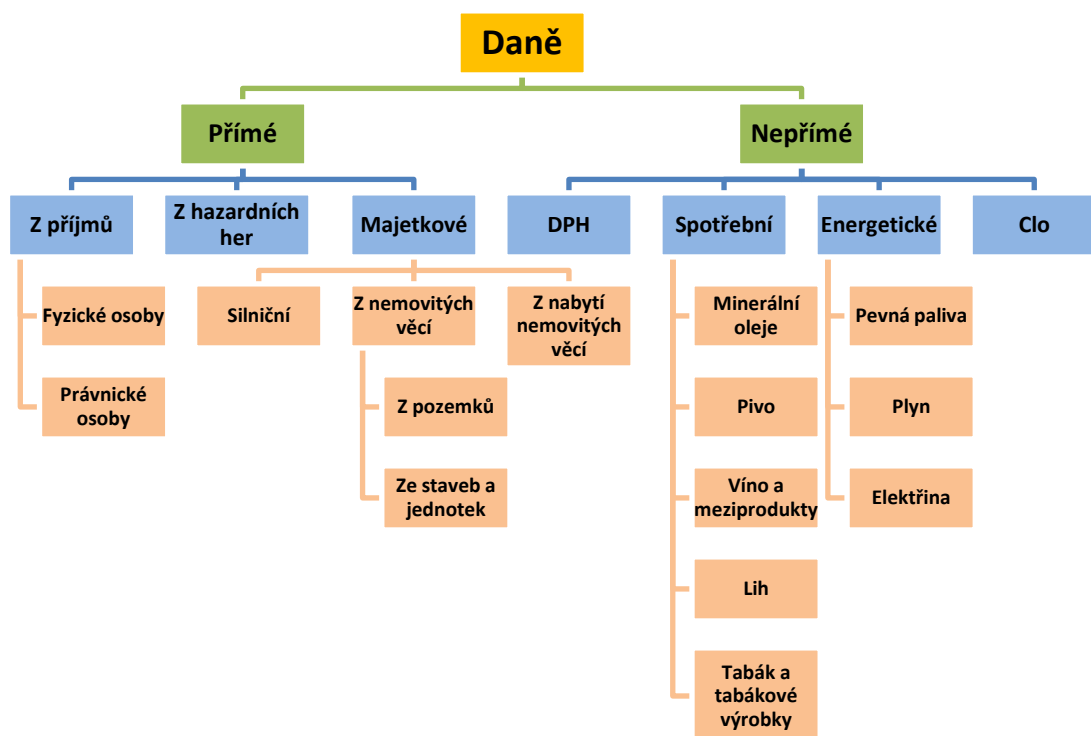
Nepřímé daně jsou daně univerzální nebo selektivní. Univerzální daní je DPH a týká se tedy veškerého zboží a služeb. Selektivní daň je daň spotřební, která se týká pouze spotřeby některých výrobků, jako jsou pivo, víno, tabákové výrobky apod. (Buchta, 2016, s. 61)

1.5 Dělení daní

Daně lze rozdělit z různých hledisek. Dvořáková, Pitterling a Skalická (2017, s. 18) dělí daně ze základního hlediska, a to na daně přímé a nepřímé. Přímé daně se stanovují na základě majetkové či důchodové situace poplatníka. Poplatník si daň většinou počítá a odvádí sám. Naopak nepřímé daně nerespektují majetkovou situaci poplatníka a jsou vybírány jako součást ceny zboží a služeb, za které poplatník platí. Do státního rozpočtu je odvádí plátcí daně,

od kterých poplatník nakupuje. Mezi přímé daně řadíme daň z příjmů, daň z nabytí nemovitých věcí, daň z nemovitých věcí a silniční daň. Nepřímé daně v České republice jsou DPH, spotřební daň a ekologické daně.

Podle Kubátové (2015, s. 20-22) lze daně rozdělit i podle dalších hledisek, například podle objektu, na nějž je daň uvalena. Podle objektu rozlišujeme daně z důchodů, ze spotřeby a z majetku. Dalším možným dělením je členění daní kapitálových a běžných, u kterých se rozlišuje, zda je základem daně stavová nebo toková veličina. U kapitálových daní je základem daně stavová veličina, jedná se tedy o daně majetkové. Základem daně u běžných daní je toková veličina, která se zjišťuje za určitý časový úsek. Mezi běžné daně řadíme daně důchodové, spotřební a DPH. Dále lze daně členit podle platební schopnosti poplatníka, podle vztahu mezi velikostí daně a základem daně a podle rozpočtu, do kterého tyto daně plynou.

Obrázek 1: Daňová soustava České republiky (Vančurová, 2016, s. 58-61, vlastní zpracování)

2 DAŇ Z PŘÍJMŮ FYZICKÝCH OSOB

Daň z příjmů fyzických osob se řadí mezi daně přímé. Jedná se o univerzální daň a upravuje ji zákon č. 586/1992 Sb. o daních z příjmů, ve kterém jsou vymezeny veškeré pojmy a postupy pro výpočet daně. Tento zákon upravuje daň z příjmů fyzických osob a daň z příjmů právnických osob.

Daň z příjmů vychází původně z osobní důchodové daně, která byla zavedena poprvé v 18. století. Daň z příjmů v dnešní podobě byla v ČR zavedena daňovou reformou při rozdělení Československa 1.1.1993. Cílem zavedení této daně bylo zdanění důchodu každého jednotlivce bez rozdílu. (Kubátová, 2015, s. 163-164)

2.1 Poplatníci

Poplatníky daně z příjmů FO jsou fyzické osoby, které jsou daňovými rezidenty ČR nebo daňovými nerezidenty ČR. Daňovými rezidenty jsou fyzické osoby, které mají na území ČR bydliště nebo v ČR pobývají alespoň 183 dní v roce. Musí danit veškeré své příjmy, tedy i příjmy ze zdrojů v zahraničí. Daňoví nerezidenti jsou studenti nebo osoby zdržující se na území ČR z důvodu léčení a další osoby, které nesplňují podmínky pro to, aby byli daňovými rezidenty. Daňová povinnost těchto osob se vztahuje pouze na příjmy plynoucí ze zdrojů v ČR. (Marková, 2018, s. 9)

2.2 Předmět daně

Předmětem daně z příjmů FO jsou všechny peněžní i nepeněžní příjmy, které nejsou vyňaty z předmětu daně. Jedná se o příjmy ze závislé činnosti, samostatné činnosti, z kapitálového majetku, z nájmu a ostatní příjmy. Příjmy, které jsou předmětem daně mohou být osvobozeny. V takovém případě nejsou zdaňovány, tedy nepodléhají dani. Předmětem daně nejsou příjmy uvedené v §3/4 ZDP. Jedná se například o příjem v podobě stravování a ubytování u au-pair, příjmy z vypořádání společného jmění manželů či úvěry a zápůjčky. (Dvořáková, Pitterling, Skalická, 2017, s. 58-60)

2.2.1 Příjmy osvobozené od daně

Příjmy, které jsou předmětem daně z příjmů FO mohou být osvobozeny podle §4, §4a, §6 nebo §10 ZDP. Jedná se o osvobození příjmů všeobecných, bezúplatných, příjmů zaměstnanců a ostatních příjmů. Podle §4 ZDP jsou osvobozeny například příjmy ve formě pravidelného důchodu do výše 36násobku minimální mzdy, příjmy v podobě ceny z veřejných

soutěží, pokud byly v plné výši darovány na účely dle §15/1 ZDP nebo jejich výše nepřesáhla 10 000 Kč či příjmy z prodeje NV v případě, že splní časový test a další podmínky uvedené v §4/1/a, b ZDP. Paragraf 4a ZDP upravuje osvobození bezúplatných příjmů fyzických osob. Jedná se zejména o příjmy z nabytí dědictví, vlastnického práva k movité či nemovité věci, příjmy ve formě daru, jehož cena nepřesahuje 500 Kč nebo příjem na humanitární a charitativní účely, včetně příjmů z veřejné sbírky (Marková, 2018, s. 10-12)

2.3 Základ daně

Základem daně je částka, o kterou příjmy, které plynou poplatníkovi v daném zdaňovacím období ze samostatné činnosti přesahují výdaje, který byly prokazatelně vynaloženy na jejich zajištění, dosažení a udržení. U fyzických osob, kterým plyne více druhů příjmů v jednom zdaňovacím období, je základem daně součet těchto takzvaných dílčích základů daně stanovených podle jednotlivých paragrafů ZDP. Pokud výdaje přesáhnou příjmy, je základem daně ztráta. (Kolářová, 2013, s. 107)

2.4 Příjmy ze samostatné činnosti podle §7

Příjmy ze samostatné činnosti jsou takové, které podnikatel provádí vlastním jménem, na vlastní účet a na vlastní zodpovědnost. Mezi tyto příjmy patří příjmy podnikatele ze zemědělství, lesnictví a vodního hospodářství, příjmy osob, které podnikají podle živnostenského zákona a příjmy z jiného podnikání, tedy podnikání podle jiného zvláštního zákona. Podnikáním podle zvláštního zákona může být například činnost lékařů, daňových poradců, auditorů či advokátů. Příjmy podle § 7 mohou být také příjmy z nájmu obchodního majetku či jiné činnosti, ke které není potřeba mít zvláštní oprávnění, jako jsou například příjmy z výkonu nezávislého povolání (sportovci, architekti) či autorské honoráře. (Vančurová, Láchová, 2016, s. 184)

Pro stanovení dílčího základu daně může podnikatel své příjmy podle §7 snížit o daňové výdaje, které prokazatelně vynaložil na zajištění, udržení a dosažení příjmů. Výdaje mohou být stanoveny dvojím způsobem. Buďto jako paušální výdaje, které se stanoví jako procento z příjmů nebo výdaje v prokazatelné výši. Výdaje v prokazatelné výši může podnikatel stanovit pomocí daňové evidence, kterou vede nebo je získá z účetnictví. (Vančurová, 2017, s. 160)

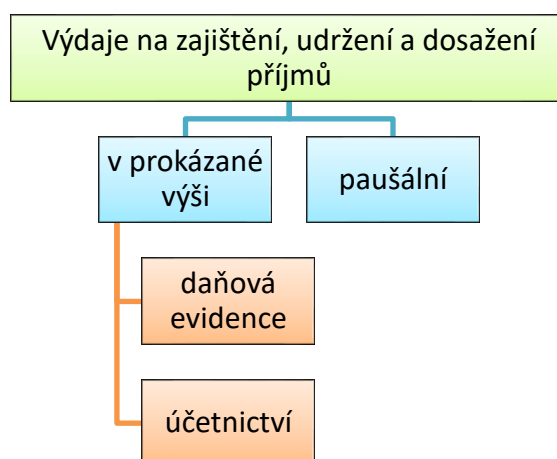
Poplatník, který nevede daňovou evidenci a rovněž není účetní jednotkou, stanoví výdaje pro dílčí základ daně paušálem. Procentní sazba výdajů závisí na činnosti podnikatele:

- 80 % z příjmů z živnostenského řemeslného podnikání, zemědělské výroby a lesního a vodního hospodářství; maximální výše výdajů je 800 000 Kč
- 60 % z příjmů ze živnostenského podnikání; maximální výše výdajů je 600 000 Kč
- 30 % z příjmů z nájmu obchodního majetku; maximální výše výdajů je 300 000 Kč
- 40 % z ostatních příjmů ze samostatné činnosti; maximální výše výdajů je 400 000 Kč

Tato částka výdajů obsahuje veškeré výdaje související s příjmy a nelze tedy navyšovat o skutečné příjmy. (Marková, 2018, s. 16)

Pilátová (2017, s.55) ve své knize uvádí, že fyzická osoba vede účetnictví, pokud:

- Je podnikatelem zapsaným v obchodním rejstříku
- Vede účetnictví dobrovolně na základě svého rozhodnutí
- Obrat v rámci podnikatelské činnosti stanovený v souladu se zákonem o DPH přesáhl 25 mil. Kč za kalendářní rok, a to včetně osvobozených plnění
- Je společníkem sdruženým ve společnosti, ve které je alespoň jeden ze společníků účetní jednotkou
- Povinnost vést účetnictví ukládá zvláštní právní předpis

Obrázek 2: Způsoby uplatňování výdajů (Vančurová, Láchová, 2016, s. 185, vlastní zpracování)

2.4.1 Daňová evidence

Cílem daňové evidence je poskytnout údaje potřebné pro zjištění dílčího základu daně podle §7 ZDP a poskytuje rovněž údaje o majetku a dlužích podnikatele. Je určena pro subjekty, které nejsou účetními jednotkami podle zákona o účetnictví. Daňová evidence je obdobou

jednoduchého účetnictví. Je však méně náročná na administrativu, protože zachycuje pouze příjmy a výdaje související s podnikáním a stav majetku a dluhů podnikatele. (Dušek, Sedláček, 2017, s. 9-11)

Forma a obsah daňové evidence závisí na obchodním majetku podnikatele. Peněžní prostředky jsou zachycovány v deníku příjmů a výdajů a ostatní složky majetku a dluhů jsou vedeny v pomocné evidenci dle toho, jakým majetkem podnikatel disponuje. Obchodním majetkem jsou veškeré věci ve vlastnictví podnikatele, které používá pro svou činnost. Daňová evidence podnikatele může kromě deníku příjmů a výdajů zahrnovat takzvanou pomocnou evidenci, a to zejména:

- Karty dlouhodobého majetku
- Karty zásob
- Knihu pohledávek a dluhů
- Karty rezerv
- Karty úvěrů a půjček

Kromě pomocné evidence může podnikatel využít také ostatní evidence, pokud má pro ně náplň. Do ostatní evidence patří například mzdová evidence, kniha jízd či pokladní kniha. (Dušek, Sedláček, 2017, s. 16-17)

Daňové doklady

Doklady slouží pro zajištění průkaznosti daňové evidence. Prostřednictvím dokladů prokazují podnikatelé své výdaje na zajištění, udržení a dosažení příjmů. Daňový doklad musí být řádně označen a zahrnovat účastníky a obsah transakce, informace o peněžní částce, datum uskutečnění zdanitelného plnění a datum vyhotovení. Každý takovýto doklad musí být podepsán oprávněnou osobou. U plátců DPH upravuje náležitosti daňového dokladu také zákon o DPH, který vyžaduje oproti daňové evidenci navíc daňové identifikační číslo a sídlo nebo místo příjemce i plátce, dále cenu bez DPH, sazbu DPH a daň. U plnění do 10 000 Kč včetně DPH může být tento doklad použit i ve zjednodušené podobě. (Dušek, Sedláček, 2017, s. 19)

2.5 Odčitatelné položky od základu daně

Od základu daně lze odečíst položky dle §15 ZDP a položky dle §34 ZDP. Nezdánitelné položky snižují základ daně a tím i celkovou daňovou povinnost. Mezi nezdánitelné položky dle §15 patří bezúplatná plnění, úroky z hypotečního úvěru a úroky z úvěru ze stavebního

spoření, příspěvky na penzijní připojištění, doplňkové penzijní spoření a soukromé životní pojištění, členské příspěvky odborové organizaci a úhrada za zkoušky ověřující další vzdělávání. Podle §34 ZDP lze odečíst od ZD daňovou ztrátu po dobu 5 zdaňovacích období od vykázání a odpočtu výdajů na výzkum a vývoj. (Ptáčková Mísařová, Otavová, 2015, s. 40-41)

Bezúplatná plnění neboli dary jsou jedním z nástrojů pro daňovou optimalizaci. Od základu daně lze odečíst dar poskytnutý obcím, krajům, organizačním složkám státu či právnickým osobám, které jsou pořadatelem veřejných sbírek, a to v případě, že byly poskytnuty na účely stanovené tímto zákonem. Těmito účely se rozumí například věda a vzdělávání, výzkum a vývoj, školství, ochrana zvířat či účely zdravotnické, ekologické a humanitární. Za dar se považuje i darování krve či orgánu žijícího dárce. V případě fyzických osob lze takto odečíst minimálně 2 % základu daně nebo alespoň 1 000 Kč. Maximálně lze odečíst v úhrnu 15 % základu daně. (Dvořáková, Pitterling, Skalická, 2017, s. 111-113)

Zaplacené úroky z úvěrů poskytnuté na bytové potřeby lze odečíst maximálně do výše 300 000 Kč ze všech úvěrů všech poplatníků v jedné domácnosti. Členské odborové příspěvky snižují základ daně až do výše 1,5 % příjmů dle §6 a maximálně lze takto odečíst 3 000 Kč. Dále lze odečíst výdaje na zkoušky, které ověřují výsledky dalšího vzdělávání, pokud nebyly hrazeny zaměstnavatelem a nebyly uplatněny jako výdaj podle §24 ZDP. Částka, o kterou lze takto snížit základ daně nesmí přesáhnout 10 000 Kč. U zdravotně postižených poplatníků lze odečíst až 13 000 Kč a poplatníci s těžším zdravotním postižením si mohou odečíst až 15 000 Kč. (Ptáčková Mísařová, Otavová, 2015, s. 40-41)

Další možností optimalizace základu daně dle §15 jsou příspěvky na penzijní pojištění, připojištění nebo doplňkové penzijní spoření. Maximálně lze odečíst částku 24 000 Kč, které poplatník zaplatil. U penzijního připojištění a doplňkového penzijního spoření se odečítá částka ve výši měsíčních příspěvků, které přesáhly v jednotlivých měsících výši, od které náleží maximální státní příspěvek. Soukromé životní pojištění lze pak odečíst ve výši až 24 000 Kč v případě, že je výplata pojistného plnění sjednána nejdříve po 60 měsících od uzavření měsíce a nejdříve po dosažení 60 let věku poplatníka. (Marková, 2018, s. 20-21)

2.6 Sazba daně

Od roku 2013 platí pro daň z příjmů FO sazba 15 %. Daň vypočteme ze zaokrouhleného základu daně sníženého o nezdanitelnou část ZD dle §15 a položky odčitatelné od ZD dle

§34. Upravený základ daně se zaokrouhluje na celé sto Kč dolů. V případě, že je součet dílčích základů daně dle §6 a §7 vyšší než 48násobek průměrné mzdy stanovené pro účely sociálního zabezpečení, vypočítá se z této převyšující částky solidární daň. Sazba solidární daně činí 7 %. V případě, že fyzická osoba vykazuje ztrátu ze samostatné činnosti, může si pro účely výpočtu solidární daně o tuto částku snížit dílčí základ daně dle §6. (Marková, 2018, s. 21)

2.7 Slevy na dani

Slevy na dani, o které lze snížit daňovou povinnost jsou buďto osobní, které uplatňují pouze fyzické osoby, nebo slevy uplatnitelné fyzickou i právnickou osobou. Fyzické i právnické osoby mohou uplatnit slevu za zaměstnávání osob se zdravotním postižením, která činí 18 000 Kč za každého zaměstnance se zdravotním postižením. V případě zaměstnanců s těžkým zdravotním postižením činí sleva na dani 60 000 Kč. Sleva se uplatňuje v poměrné části v případě, že celkový počet hodin, které tito zaměstnanci odpracují je nižší než fond pracovní doby připadající na zaměstnance, který má plnou pracovní dobu. (Dvořáková, Pitterling, Skalická, 2017, s. 144-145)

2.7.1 Osobní slevy na dani

Základní slevou, na kterou má nárok každý poplatník, je sleva ve výši 24 840 Kč ročně. Tuto slevu lze uplatňovat i při zálohové dani, která se počítá měsíčně. Pokud je poplatník zdravotně postižený a pobírá invalidní důchod, má nárok na slevu ve výši 2 520 Kč ročně a v případě zdravotního pojištění třetího stupně pak na částku 5 040 Kč, tedy dvojnásobek. Držitelé průkazu ZTP/P mohou uplatňovat roční slevu ve výši 16 140 Kč. Další sleva je sleva na manžela, který žije ve stejné domácnosti s poplatníkem a jehož příjmy nepřesahují 68 000 Kč za zdaňovací období. Tato sleva činí stejně jako sleva na poplatníka 24 840 Kč a v případě, že se jedná o manžela, který je držitelem průkazu ZTP/P se částka zdvojnásobuje na 49 680 Kč. Slevu na manžela lze uplatnit až při ročním zúčtování daně. Poplatníci, kteří se soustavně připravují na budoucí povolání studiem si mohou odečíst až do 26 let věku slevu ve výši 4 020 Kč. Tuto slevu lze uplatnit také v měsíčním zúčtování. Další slevy, které mohou poplatníci využít jsou sleva na evidenci tržeb ve výši až 5 000 Kč a slevy za umístění dítěte. (Marková, 2018, s. 51-52)

2.7.2 Daňové zvýhodnění

Poplatník má nárok na daňové zvýhodnění, pokud vyživuje dítě s ním žijící v domácnosti, která hospodáří společně na území členského státu Evropské unie nebo na území státu, který tvoří Evropský hospodářský prostor. Současně platí, že daňové zvýhodnění lze uplatnit již v měsíci, ve kterém se dítě narodilo a může jej uplatnit pouze jeden poplatník. Částku, kterou činí daňové zvýhodnění, lze odečíst i při měsíčním výpočtu záloh na daň z příjmů. Roční daňové zvýhodnění činí 13 404 Kč na jedno dítě, 19 404 Kč na druhé dítě a 24 204 Kč na třetí a každé další dítě. Měsíčně lze tedy odečíst částky 1 117 Kč, 1 617 Kč a 2 017 Kč. V případě, že se jedná o dítě s průkazem ZTP/P, zvyšuje se tato částka na dvojnásobek. Daňové zvýhodnění může mít dvě podoby, a to slevu na dani a daňový bonus. V případě, že suma daňového zvýhodnění přesáhne hodnotu vypočtené daně, bude poplatníkovi na rozdíl od ostatních slev tato částka vrácena ve formě daňového bonusu. Daňový bonus lze uplatnit pouze pokud příjmy poplatníka podle §6 a §7 činily alespoň šestnásobek minimální mzdy a pokud dosahuje minimálně částky 100 Kč. Maximálně lze uplatnit daňový bonus do výše 60 300 Kč ročně. (Marková, 2018, s. 52)

Tabulka 1: Přehled daňového zvýhodnění na děti od roku 2012 do roku 2017 (vlastní zpracování)

Rok	Výše daňového zvýhodnění		
	1. dítě	2. dítě	3. a každé další dítě
2012	13 404 Kč	13 404 Kč	13 404 Kč
2013	13 404 Kč	13 404 Kč	13 404 Kč
2014	13 404 Kč	13 404 Kč	13 404 Kč
2015	13 404 Kč	15 804 Kč	17 004 Kč
2016	13 404 Kč	17 004 Kč	20 604 Kč
2017	13 404 Kč	19 404 Kč	24 204 Kč

2.8 Výpočet daně z příjmů FO

Tabulka 2: Schéma výpočtu daně z příjmů FO (Kolářová, 2013, s. 110-111, vlastní zpracování)

	DZD dle §7 ZDP
+	DZD dle §8 ZDP
+	DZD dle §9 ZDP
+	DZD dle §10 ZDP
=	Úhrn DZD podle §7 - §10 / případně daňová ztráta
+	DZD dle §6 ZDP

=	Základ daně
-	Nezdanitelné části ZD dle §15
-	Odpočty dle §34
=	Upravený ZD – zaokrouhlený na 100 dolů
*	Sazba 15 %
=	Vypočtená daň
-	Slevy na dani
-	Daňové zvýhodnění
=	Daň po slevě / daňový bonus
-	Zaplacené zálohy
=	Přeplatek / nedoplatek

2.9 Správa daně z příjmů FO

Každá osoba samostatně výdělečně činná je povinná registrovat se k daním, které bude platit. Registrace k dani z příjmů FO je pro OSVČ povinná vždy. Dalšími daněmi, ke kterým se může OSVČ registrovat jsou daň silniční a daň z přidané hodnoty. Přihláška k registraci k dani z příjmů FO se u podnikatelů podává do 15 dnů ode dne, kdy podnikatel přijal příjem z této samostatné činnosti nebo začal provádět činnost, ze které mu plynou příjmy. (Dvořáková, Pitterling, Skalická, 2017, s. 30)

2.9.1 Zdaňovací období

Podle §16b ZDP je zdaňovacím obdobím daně z příjmů fyzických osob, na rozdíl od právnických osob, vždy kalendářní rok, tedy období od 1. ledna do 31. prosince. Právnické osoby mohou uplatňovat mimo kalendářní rok také hospodářský rok nebo období od rozhodného dne fúze či rozdělení obchodní společnosti do konce kalendářního, případně hospodářského roku. (Marková, 2018, s. 22)

2.9.2 Daňové přiznání

Daňové přiznání k dani z příjmů fyzických osob mají povinnost podat fyzické osoby, jejichž příjmy za zdaňovací období přesáhly částku 15 000 Kč. Do této částky se nepočítají příjmy, které jsou od daně osvobozeny a příjmy, u nichž je vybírána daň srážkou podle zvláštní sazby daně. Daňové přiznání musí podat též osoby, které vykážou daňovou ztrátu. (Dvořáková, Pitterling, Skalická, 2017, s. 38-39)

Fyzické osoby nemají povinnost podat daňové přiznání, pokud měli po celý rok pouze příjmy ze závislé činnosti od jednoho plátce nebo od více plátců postupně. Dále nemusí podávat daňové přiznání, pokud měly příjmy pouze osvobozené od daně, nebo příjmy zdaněné

zvláštní sazbou daně (srážková daň). Příkladem příjmů zdaněných srážkovou daní jsou příjmy z dohody o provedení práce nepřekračující hranici 10 000 Kč či příjmy autorů za příspěvky do časopisů či novin, které taktéž nepřekročily hranici 10 000 Kč. (Ptáčková Mísařová, Otavová, 2015, s. 17)

Rozlišujeme 3 druhy daňového přiznání, a to řádné, opravné a dodatečné. V řádném daňovém přiznání si daň vyměřuje sám daňový subjekt a je splatná poslední den lhůty, která je stanovena pro podání daňového přiznání. U fyzických osob jsou tyto lhůty 1.4. resp. 1.7. v případě, že mají povinnost mít účetní závěrku ověřenou auditorem, nebo daňové přiznání zpracovává daňový poradce či advokát. Pokud termín připadá na sobotu či neděli, je termín pro podání daňového přiznání následující pracovní den. V případě, že poplatník nepodá daňové přiznání v této lhůtě a ani 5 pracovních dní následujících po skončení lhůty, hrozí poplatníkovi pokuta, jejíž výše se odvíjí od výše stanovené daně. (Dvořáková, Pitterling, Skalická, 2017, s. 35-38)

Opravné daňové přiznání se podává v případě, že poplatník uvede nesprávně vyšší daňové povinnosti a zjistí tuto chybu ještě před uplynutím lhůty pro podání řádného daňového přiznání. V případě podání opravného daňového přiznání se k původnímu nepřihlíží a pro vyměřovací řízení se použije toto opravné. Dodatečné daňové přiznání podávají poplatníci, kteří zjistili, že jejich vyměřená daň je nesprávná a zmeškali lhůtu pro podání opravného daňového přiznání. Dodatečné přiznání musí být podáno do konce měsíce, který následuje po měsíci, ve kterém tuto chybu zjistili. Případný nedoplatek je splatný ve stejné lhůtě a přeplatek vrácen do 30 dnů od vyměření daně. Dodatečné přiznání lze podat maximálně do 3 let od termínu pro podání řádného přiznání. (Ptáčková Mísařová a Otavová, 2015, s. 15)

Dále platí, že daň se nepředepíše a neplatí, pokud nepřesáhla 200 Kč. (Marková, 2018, s. 56)

2.9.3 Zálohy na daň

Výše zálohy na daň z příjmů se odvíjí od výše poslední známé daňové povinnosti. Poslední známá daňová povinnost je částka, kterou si poplatník vypočítal a uvedl v daňovém přiznání, a to za období, které bezprostředně předcházelo aktuálnímu zdaňovacímu období. Je platná od následujícího dne po termínu pro podání daňového přiznání do účinnosti další změny. V případě, že je poslední známá daňová povinnost poplatníka menší než 30 tisíc Kč, zálohy na daň se neplatí. Pokud byla poslední známá daňová povinnost v rozmezí od 30 001 Kč do 150 tisíc Kč, platí se záloha ve výši 40 %, a to k 15. březnu a k 15. prosinci daného roku. Při poslední známé daňové povinnosti vyšší než 150 tisíc Kč platí poplatník 4 splátky zálohy ve

výši 25 %, a to vždy k 15. dni v měsících březem, červem, zářím a prosincem. (Dušek, 2017, s. 46; Marková, 2018, s. 56)

U poplatníků, jejichž částí základu daně je také dílčí základ daně ze závislé činnosti se zálohy na daň liší, pokud měl plátcе daně povinnost srazit zálohy na daň. V případě, že je dílčí základ daně podle §6 větší nebo roven 50 % celkového ZD, neplatí poplatník zálohy žádné. V případě, že tento podíl činí 15–50 %, platí poplatník stanovené zálohy v poloviční výši. (Marková, 2018, s. 55)

3 SILNIČNÍ DAŇ

Silniční daň je daň přímá majetková. Předmětem daně jsou silniční motorová vozidla a jejich přípojná vozidla, která jsou registrovaná a provozovaná v ČR a používaná poplatníkem daně z příjmů fyzických či právnických osob. Poplatníci daně z příjmů fyzických osob platí silniční daň, pokud tato vozidla používají k činnosti anebo v přímé souvislosti s činností, ze které mu plynou příjmy ze samostatné činnosti dle § 7 Zákona o daních z příjmů. Předmětem daně jsou dále nákladní automobily a přípojná vozidla s největší povolenou hmotností nad 3,5 tuny, která jsou registrovaná v ČR, bez ohledu na to, zda jsou provozovaná v ČR nebo používaná poplatníkem daně z příjmů. (Marková, 2018, s. 119)

3.1 Poplatníci

Poplatníkem daně silniční je obecně ten, kdo je zapsán v technickém průkazu vozidla jako provozovatel. V případě, že osoba zapsaná v technickém průkazu vozidla zemřela, zanikla nebo byla zrušena, je poplatníkem ten, kdo toto vozidlo užívá. Poplatníkem je také zaměstnavatel, a to v případě, že vyplácí cestovní náhrady svému zaměstnanci za použití jeho osobního automobilu. Poplatníkem není v případě, pokud vznikla daňová povinnost provozovateli vozidla. V případě, že je u téhož vozidla více poplatníků, platí daň společně a nerozdílně. (Marková, 2018, s. 119)

3.2 Základ daně a sazby daně

Základem daně u osobních automobilů je zdvihový objem motoru v cm^3 . U ostatních vozidel a návěsů je základem daně největší povolená hmotnost v tunách, případně součet největších povolených hmotností na nápravy v tunách a počet náprav. (Marková, 2018, s. 119)

Sazba daně se stanovuje podle údajů z technického průkazu vozidla pro každé vozidlo jednotlivě. Sazba daně se zvyšuje o 25 % u vozidel, která byla poprvé registrována do 31. 12. 1989. Sazbu daně lze snížit po dobu 36 kalendářních měsíců od data první registrace, a to o 48 %, následujících 36 měsíců o 40 % a dalších 36 měsíců o 25 %. Celkem lze tedy sazbu daně snížit po dobu 108 kalendářních měsíců od data první registrace. (Česko, 2017, s. 130-133)

Tabulka 3: Sazby daně u OA (Marková, 2018, vlastní zpracování)

Zdvihový objem motoru v cm ³	Sazba daně
< 800	1 200 Kč
800 - 1 250	1 800 Kč
1 250 - 1 500	2 400 Kč
1 500 - 2 000	3 000 Kč
2 000 - 3 000	3 600 Kč
> 3 000	4 200 Kč

Tabulka 4: Sazba daně u nákladního automobilu se 2 nápravami (Marková, 2018, vlastní zpracování)

2 nápravy	
Největší povolená hmotnost	Roční sazba daně
do 1 tuny	1 800 Kč
1 t - 2 t	2 400 Kč
2 t - 3,5 t	3 600 Kč
3,5 t - 5 t	4 800 Kč
5 t - 6,5 t	6 000 Kč
6,5 t - 8 t	7 200 Kč
8 t - 9,5 t	8 400 Kč
9,5 t - 11 t	9 600 Kč
11 t - 12 t	10 800 Kč
12 t - 13 t	12 600 Kč
13 t - 14 t	14 700 Kč
14 t - 15 t	16 500 Kč
15 t - 18 t	23 700 Kč
18 t - 21 t	29 100 Kč
21 t - 24 t	35 100 Kč
24 t - 27 t	40 500 Kč
nad 27 tun	46 200 Kč

3.3 Správa daně silniční

3.3.1 Zdaňovací období a daňové přiznání

Dle §13 zákona je zdaňovacím obdobím kalendářní rok. Daňové přiznání se podává do 31. ledna kalendářního roku, který následuje po uplynutí zdaňovacího období. Daňové přiznání podává pouze ten poplatník, kterému vznikla daňová povinnost. Pokud v průběhu roku vznikne nebo zanikne daňová povinnost, tak daň odpovídá poměrné výši roční daňové sazby, tedy součinu jedné dvanáctiny roční sazby daně a počtu kalendářních měsíců. Poplatník je povinen si daň vypočítat a zaplatit ji správci daně. (Marková, 2018, s. 121)

3.3.2 Splatnost daně

Daň se platí formou záloh, které platí poplatník čtyřikrát ročně, a to v dubnu, v červenci, v říjnu a v prosinci. Splatné jsou vždy k 15. dni těchto měsíců a platí se zpětně, tedy za předcházející čtvrtletí. U zálohy splatné v prosinci jsou rozhodným obdobím měsíce říjen a listopad. Poměrná část daně za měsíc prosinec je pak splatná v rámci ročního zúčtování při podání daňového přiznání. Zálohy na daň a daň se u každého vozidla zaokrouhlují na celé koruny nahoru. (Marková, 2018, s. 120)

3.3.3 Registrace k dani silniční

Poplatník, který splní podmínky pro placení silniční daně je povinen se registrovat u příslušného správce daně, a to ve lhůtě splatnosti nejbližší zálohy na daň. Po registraci daně musí vést podnikatel evidenci o placení záloh podle jednotlivých vozidel. (Kolářová, 2013, s 115)

4 DAŇ Z PŘIDANÉ HODNOTY

Daň z přidané hodnoty se řadí mezi nepřímé daně. Jedná se o daň univerzální, kterou upravuje zákon č. 235/2004 Sb. o dani z přidané hodnoty. Tento zákon definuje veškeré pojmy a postupy pro správné stanovení daně a podání daňového přiznání.

4.1 Základní pojmy k DPH

4.1.1 Předmět daně

Předmětem daně z přidané hodnoty je podle §2 zákona o DPH:

- Dodání zboží a poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku osobou povinnou k dani za úplaty
- Pořízení zboží z jiného členského státu v tuzemsku, ať už osobou povinnou či nepovinnou k dani
- Pořízení nového dopravního prostředku z jiného členského státu osobou nepovinnou k dani
- Dovoz zboží s místem plnění v tuzemsku

Zdanitelným plněním je takové plnění, které je předmětem daně a není od daně osvobozeno. Úplatou se rozumí hodnota v nepeněžním plnění nebo částka v penězích, která je v souvislosti s předmětem daně poskytnuta. (Kuneš, 2017, s. 8-10)

Předmětem daně naopak není pořízení zboží z jiného členského státu, pokud jeho hodnota nepřekročila hodnotu 326 000 Kč ročně. Toto vymezení se nevztahuje na pořízení nového dopravního prostředku a na zboží, které je předmětem daně spotřební. (Marková, 2018, s.123)

4.1.2 Daň na vstupu a daň na výstupu

Daň na výstupu je taková, kterou uplatňuje plátce za zdanitelné plnění nebo z přijaté úplaty, která se k tomuto plnění vztahuje. Daň na vstupu daň z přijatého zdanitelného plnění. V případě, že daň na vstupu přesahuje daň na výstupu, vzniká nadměrný odpočet. Nadměrný odpočet se vypočítá jako rozdíl mezi vstupem a výstupem za zdaňovací období. V případě, že je daň na výstupu vyšší než daň na vstupu, vzniká vlastní daňová povinnost. (Ledvinková, Kubeš a Vondrák, 2017, s. 13)

4.1.3 Daňové subjekty

Daňovými subjekty pro potřeby DPH se podle zákona rozumí osoby povinné k dani, plátcí a identifikované osoby. DPH dále rozlišuje osoby registrované k dani, zahraniční osoby a osoby povinné platit daň. Osobami registrovanými k dani jsou osoby s přiděleným daňovým identifikačním číslem pro účely DPH v rámci obchodování mezi jednotlivými členskými státy Evropské unie. Zahraniční osobou je každý, kdo nemá sídlo ani místo pobytu na území Evropské unie. Osobou povinnou platit daň je ten, kdo nakupuje zboží či služby, které podléhá dani z přidané hodnoty. (Kuneš, 2017, s.10-11)

Pro účely DPH je osobou povinnou k dani právnická či fyzická osoba, která podniká, tedy provozuje ekonomickou činnost ať už na území ČR nebo v zahraničí. Osobou nepovinnou k dani je naopak osoba, která ekonomickou činnost neprovádí, jako jsou například zaměstnanci, studenti či jednatelé obchodních společností. Osoby povinné k dani na území ČR může být plátcem, identifikovaná osoba a osoba osvobozená neboli neplátcem. Mimo území ČR pak mluvíme o osobách registrovaných v jiném členském státě a zahraničních osobách povinných k dani. Plátcem daně z přidané hodnoty se rozumí osoba, která je povinná k dani, má sídlo v tuzemsku a její obrat přesáhl částku 1 milion Kč za 12 předcházejících, po sobě jdoucích kalendářních měsíců. Plátcem daně se může osoba stát také dobrovolně. Osoba povinná k dani se stává plátcem daně od prvního dne druhého měsíce, který následuje po měsíci, v němž byl překročen stanovený obrat. (Marková, 2018, s. 125)

Identifikovaná osoba se stává plátcem pouze pro přeshraniční plnění a v ČR zůstává neplátcem. Podstatou identifikované osoby je, že přiznává a platí daň za poskytovatele služeb či dodavatele zboží z jiných členských států nebo ze třetích zemí. Na rozdíl od plátců si identifikovaná osoba nemůže uplatnit daň na vstupu. Zaplatí tedy daň, ale nemá nárok na odpočet. Identifikovanou osobou se neplátcem daně stává v případě, že:

- Pořídí zboží z JČS, které je předmětem daně a jeho hodnota překročí 326 000 Kč
- Pořídí zboží z JČS, které podléhá spotřební dani, nebo se jedná o pořízení nového dopravního prostředku
- Přijme zdanitelné plnění s místem plnění v tuzemsku od osoby neusazené v tuzemsku v případě poskytnutí služeb, dodání zboží sítěmi či soustavami anebo dodání zboží s instalací nebo s montáží
- Poskytne službu s místem plnění v jiném členském státě, tedy mimo tuzemsko s výjimkou těch, která jsou od daně osvobozena v tomto členském státě.

Identifikovanou osobou se lze stát také dobrovolně, a to v případě pořízení zboží či služeb z jiného členského státu. (Ledvinková, Kuneš a Vondrák, 2017, s. 47-51)

4.2 Stanovení místa plnění

4.2.1 Dodání zboží

U dodání zboží se stanovuje místo plnění v závislosti na tom, zda se jedná o dodání zboží s odesláním či přepravou nebo bez, s instalací nebo s montáží či je předmětem dodání nemovitá věc. V případě dodání zboží je obecně místem plnění místo, kde se zboží vyskytuje při jeho dodání. V případě odeslání nebo přepravy zboží je místo plnění tam, kde se nachází při odeslání, tedy na začátku odeslání či přepravy. Při dovozu zboží ze třetí země je za místo plnění považován ten členský stát, ve kterém vznikla povinnost priznat a zaplatit daň. V případě instalace či montáže zboží se stanoví místo plnění tam, kde dochází k jeho instalaci či montáži. Při dodání nemovitosti je místem plnění místo, kde se nalézá pozemek zatížený právem stavby nebo daná nemovitá věc. (Marková, 2018, s. 126)

Při zasílání zboží, tedy z odlišného členského státu, se za místo plnění považuje místo, kde se toto zboží nachází po ukončení jeho přepravy či odeslání. Místem plnění u zasílání zboží může být i místo, kde přeprava či odeslání začíná, a to v případě, že zboží není předmětem spotřební daně a celková hodnota bez daně nepřekročí 1 140 000 Kč. (Galočík a Paikert, 2017, s. 46)

Za místo plnění při dovozu zboží se považuje členský stát, na jehož území vstupuje zboží ze třetí země do Evropské unie. Pokud je zboží dočasně uskladněno nebo propuštěno do celního režimu, tak je místem plnění stát, ve kterém se na zboží přestanou vztahovat celní opatření. (Marková, 2018, s. 128)

4.2.2 Poskytnutí služby

Pitner a Benda (2017, s. 72) ve své publikaci uvádí, že při poskytnutí služby osobě povinné k dani se místo plnění určuje podle sídla této osoby. V případě, že je služba poskytována do provozovny této osoby, která se odlišuje od sídla, tak je místem plnění místo, kde se nachází tato provozovna. Pokud je příjemcem plnění osoba nepovinná k dani, tak je místem plnění sídlo či provozovna poskytovatele služby.

Při poskytnutí služby osobě povinné k dani – plátcí, se sídlem či provozovnou ve třetí zemi je místem plnění tuzemsko s výjimkou plnění, které je od daně osvobozeno. Při poskytnutí

služby týkající se nemovité věci je místem plnění včetně ubytovacích služeb či služeb makléře místo, kde se nachází daná nemovitá věc. V případě poskytování služeb souvisejících s kulturou, uměním, sportem, vědou, vzděláváním či zábavou je místem plnění místo konání akce, pokud není omezena účast a je na tuto akci oprávněn vstup každé osobě. Místem plnění u poskytování stravovacích služeb je místo poskytnutí této služby. (Marková, 2018, s. 127)

4.3 Daňové doklady

Podle Kuneše a Vondráka (2017, s. 78) je plátce povinen vystavit daňový doklad při plnění, která poskytuje jiným osobám, ať už právníckým osobám nepovinným k dani nebo jiným osobám povinným k dani. Výjimkou, kdy nemusí vystavovat daňový doklad, jsou plnění, která jsou od daně osvobozená bez nároku na odpočet daně. Pomocí daňových dokladů se prokazuje nárok na odpočet daně u uskutečněných plnění. Náležitosti daňového dokladu se liší v závislosti na tom, o jaké plnění se jedná. Z hlediska náležitostí daňového dokladu se rozlišuje, zda se jedná o plnění v rámci tuzemska, v rámci Evropské unie anebo plnění do třetích zemí.

Daňový doklad může být v listinné nebo v elektronické podobě a musí být vystaven do 15 dnů od vzniku povinnosti přiznat a zaplatit daň. V případě prodlení hrozí sankce osobě, která doklad vystavila. U plnění poskytnutých do JČS má povinnost plátce vystavit tento doklad do 15 dnů od skončení kalendářního měsíce v němž vznikla daňová povinnost. Rovněž u plnění poskytnutých do třetích zemí s místem plnění mimo tuzemsko má plátce povinnost vystavit daňový doklad do 15 dnů od skončení měsíce. (Pitner, Benda, 2017, s. 138)

Paikert a Galočík (2017, s. 117) uvádí ve své publikaci následující náležitosti daňového dokladu:

- Označení osoby uskutečňující zdanitelné plnění a její daňové identifikační číslo
- Označení příjemce zdanitelného plnění a jeho daňové identifikační číslo
- Evidenční číslo dokladu
- Rozsah a předmět zdanitelného plnění
- Datum vystavení dokladu
- Den uskutečnění plnění anebo den úplaty, pokud povinnost přiznat daň vznikla před uskutečněním tohoto plnění nebo liší-li se ode dne vystavení dokladu
- Jednotkovou cenu bez daně a slevu
- Základ daně, sazbu daně a daň

Pokud příjemce plnění nemá daňové identifikační číslo, nemusí se tato informace uvádět. V případě plnění, které je od daně osvobozeno nebo se jedná o plnění, u kterého má povinnost priznat daň příjemce tohoto zdanitelného plnění, nemusí být v dokladu uvedena sazba daně a výše daně.

Zjednodušený daňový doklad

Daňový doklad ve zjednodušené podobě lze vystavit v případě, že celková částka za zdanitelné plnění nepřesahuje 10 000 Kč nezávisle na tom, zda bude částka uhrazena hotově či bezhotovostně. Zjednodušený doklad nelze vystavit v případě dodání zboží do JČS, jehož předmětem je plnění osvobozené od daně s nárokem na odpočet, dále zasílání zboží do tuzemska s místem plnění v tuzemsku, uskutečněná plnění, při kterých má povinnost priznat daň příjemce těchto plnění nebo při prodeji tabákových výrobků, která podléhají spotřební dani, pokud je prodáváno za jiné než pevné ceny. (Ledvinková, Kuneš a Vondrák, 2017 s.87)

Oproti běžnému daňovému dokladu nemusí zjednodušený doklad obsahovat označení příjemce plnění a jeho daňové identifikační číslo, jednotkovou cenu bez daně, základ daně a výši daně. (Marková, 2018, s. 134)

Zvláštní daňové doklady

Podle zákona o DPH existují také zvláštní daňové doklady, kterými jsou splátkový kalendář, platební kalendář, souhrnný daňový doklad, doklad o použití, potvrzení při dražbě a potvrzení o prodeji mimo dražbu. Při vývozu a dovozu zboží jsou vystavované daňové doklady rozhodnutí o propuštění zboží do celního režimu, rozhodnutí vydané celním úřadem o vyměřené dani a běžný daňový doklad. (Marková, 2018, s. 134)

4.4 Základ daně

Základem daně z přidané hodnoty je vše, co plátce obdržel nebo má obdržet za zdanitelná plnění, která uskutečnil, a to včetně částky na uhrazení spotřební daně od příjemce nebo od třetí osoby. Základem daně je částka bez daně za tato uskutečněná zdanitelná plnění. Při přijetí úplaty je základem daně hodnota této úplaty snižena o daň. Základ daně zahrnuje také jiné daně či poplatky, dotace k ceně či vedlejší výdaje, které jsou účtovány příjemci zdanitelného plnění. V případě poskytnutí slevy se základ daně snižuje o hodnotu této slevy. (Ptíner a Benda, 2017, s. 150-151)

4.5 Sazby DPH

Sazby daně jsou stanoveny od §47 a dál zákona o DPH. Uplatňují se tři sazby daně, a to základní ve výši 21 %, první snížená ve výši 15 % a druhá snížená 10% sazba. Pokud zákon nestanoví jinak, používá se vždy základní sazba. Seznamy zboží a služeb, které podléhají sníženým sazbám daně, jsou uvedeny v přílohách 2 až 3a zákona č. 235/2004 Sb., o DPH. První snížené sazbě podléhají například letecká a vodní hromadná doprava, ubytovací a stravovací služby, potraviny včetně nápojů vyjma alkoholických nápojů či dětské sedačky. 10% sazbou DPH je pak zdaňována například kojenecká výživa, tištěné knihy, noviny a časopisy. (Marková, 2018, s. 138 a 173-174)

První snížená, tedy 15% sazba lze použít i v případě staveb pro bydlení, jako je stavba rodinného domu či stavba bytového domu. Definice bytového a rodinného domu pro účely DPH vymezuje právní předpis upravující katastr nemovitostí. 15% sazba daně se tedy uplatní při poskytnutí stavebních a montážních prací provedených na dokončené stavbě, která je určena pro bydlení nebo pro sociální bydlení. (Pitner a Benda, 2017, s. 184)

V případě výpočtu daně z úplaty včetně daně, kterou plátce obdržel za zdanitelné plnění lze vypočítat daň pomocí koeficientu, kterým se vynásobí celková částka včetně daně. Koeficient se vypočítá jako poměr příslušné sazby daně a počtu procent celkové částky při dané sazbě daně. Tento koeficient se zaokrouhluje na 4 desetinná místa. U základní sazby daně vznikne poměrem 21 ku 121 koeficient 0,1736, u první snížené sazby při poměru 15 ku 115 vyjde koeficient zaokrouhleně na 0,1304 a u druhé snížené sazby, tedy 10% je koeficient 0,0909. (Ledvinková, Kuneš a Vondrák, 2017, s. 130)

Daň se vypočte jako součin základu daně a příslušné sazby daně nebo ceny včetně daně a koeficientu a zaokrouhluje se matematicky. (Marková, 2018, s. 135)

4.6 Přenesení daňové povinnosti

Účelem reverse charge je přenést povinnosti poskytovatele plnění na plátce, který zdanitelné plnění přijal. Na příjemce plnění přechází povinnost daň na výstupu priznat a zaplatit za plátce, který toto plnění poskytuje. Režim přenesení daňové povinnosti lze použít jen v případě, že příjemce plnění je plátcem DPH. Princip režimu spočívá v tom, že poskytovatel plnění jej uskuteční za úplatu bez daně a příjemce tohoto plnění musí ke dni uskutečnění tohoto zdanitelného plnění daň priznat a zaplatit. Zároveň si může tuto daň odečíst na vstupu. (Pitner a Benda, 2017, s. 592)

Při použití tuzemského reverse charge je nutno vést evidenci režimu přenesení daňové povinnosti, která zahrnuje daňové identifikační číslo příjemce a poskytovatele, kód předmětu plnění, datum uskutečnění zdanitelného plnění, základ daně a rozsah plnění. (Hušáková a Matějková, 2013, s. 102)

Režim přenesení daňové povinnosti se dělí na trvalé a dočasné použití. Trvalé použití se používá při dodání zlata, dodání nemovitosti, poskytnutí stavebních a montážních prací a při dalších plněních uvedených v příloze č. 5 zákona a v §92e zákona o DPH. Dočasný reverse charge se týká zboží a služeb uvedených v příloze č. 6 zákona, jako jsou například poskytnutí telekomunikačních služeb či dodání surových kovů. (Kuneš, 2017, s. 186-187)

4.7 Správa DPH

Osoba, která přesáhne limit pro to, aby se stala plátcem, musí podat přihlášku k registraci do 15 dnů od skončení kalendářního měsíce, ve kterém tento obrat překročila. Plátcem DPH se pak stává od prvního dne druhého měsíce, který následuje po měsíci, ve kterém překročila tento obrat. Například pokud osoba překročí tento limit v září, je povinna se registrovat do 15. října a stává se plátcem od 1. listopadu toho roku. Obratem se pro potřeby zákona o DPH rozumí souhrn všech obdržených úplat bez daní, včetně případných dotací, které osoba dostane za uskutečněná zdanitelná plnění. Do obratu se nezahrnuje příjem z prodeje dlouhodobého majetku. (Hušáková a Matějková, 2013, s. 66-67)

4.7.1 Zdaňovací období

Zdaňovacím obdobím je podle §99 zákona o dani z přidané hodnoty (Marková, 2018, s. 156) kalendářní měsíc. Zdaňovacím obdobím může být také kalendářní čtvrtletí, pokud obrat plátce nepřesáhl 10 mil. Kč za předcházející kalendářní rok, není takzvaným nespolehlivým plátcem a oznámí to správci daně do konce ledna příslušného roku. Zdaňovací období nelze změnit v prvním roce ani v roce bezprostředně následujícím po registraci.

4.7.2 Daňové přiznání a splatnost daně

Řádné daňové přiznání se podává do 25. dne kalendářního měsíce, který následuje po skončení zdaňovacího období, za které se toto daňové přiznání podává. Plátce daně musí podat daňové přiznání vždy, i když mu nevznikla daňová povinnost. Identifikovaná osoba podává daňové přiznání jen v měsíci, ve kterém jí vznikla povinnost daně přiznat a zaplatit. Rovněž osoba, která není plátcem daně musí ve stejné lhůtě podat daňové přiznání, pokud jí vznikla

povinnost přiznat daň. Daň je splatná ve lhůtě pro podání daňového přiznání, tedy do 25 dnů po skončení zdaňovacího období. Přeplatek na dani se vrací do 30 dnů od vyměření daně v případě, že částka přesáhne 100 Kč. (Ledvinková, Kuneš, Vondrák, 2017, s. 258-259)

Kontrolní hlášení

Kontrolní hlášení je specifické daňové tvrzení, které má povinnost podat plátce, který uskutečnil nebo přijal zdanitelné plnění s místem plnění v tuzemsku nebo přijal za toto plnění úplatu předem. Cílem kontrolního hlášení je podání informací správci daně pro potřeby porovnávání a spojování plnění formou párování kontrolních hlášení. Kontrolní hlášení nepodávají identifikované osoby ani neplátcí daně. Nemusí jej podat ani plátce, který neuskutečnil žádné zdanitelné plnění s místem plnění v tuzemsku a ani nepřijal úplatu za takové plnění. Kontrolní hlášení se podává do 25 dní po skončení měsíce. (Kuneš, 2017, 198-204)

Souhrnné hlášení

Souhrnné hlášení se podává pouze pro přeshraniční plnění. Důvodem je kontrola pohybu zboží a zajištění podkladů pro uplatnění daně v rámci Evropské unie. Souhrnné hlášení je povinen podat plátce pouze pokud uskutečnil plnění, které se v souhrnném hlášení vykazuje. Podává jej tedy pokud uskutečnil dodání zboží do JČS osobě registrované k dani v JČS, přemístil obchodní majetek do JČS nebo poskytnul službu s místem plnění v JČS osobě, která je registrovaná k dani v JČS a daň je povinen přiznat příjemce této služby, s výjimkou poskytnutí služby osvobozené od daně v tomto členském státě. Dále podává souhrnné hlášení identifikovaná osoba, která takovou službu poskytla. Souhrnné hlášení podává identifikovaná osoba i plátce daně do 25 dnů po skončení měsíce. (Ledvinková, Kuneš, Vondrák, 2017, s. 260-261)

II. PRAKTICKÁ ČÁST

5 PŘEDSTAVENÍ FYZICKÉ OSOBY

Důležité údaje a materiály použité jako podklady pro tuto bakalářskou práci byly poskytnuty podnikatelem, který si nepřeje být jmenován. V následujících kapitolách bude tento podnikatelský subjekt nazýván jako pan Podnikatel. Veškeré údaje uvedené v této části práce jsou reálné a jsou získané z daňové evidence a daňových přiznání pana Podnikatele.

5.1 Základní údaje

Pan Podnikatel provozuje na základě živnostenského oprávnění řemeslnou činnost v oboru zednictví a pokrývačství. Samostatnou výdělečnou činnost provozuje jako činnost hlavní, a to od roku 2009, kdy si tuto živnost založil a stanovil si odpovědného zástupce pro splnění podmínek založení řemeslné živnosti.

Pan Podnikatel se svou činností zaměřuje na výstavbu cihlových domů, dřevostaveb a střech, dále na klempířské práce a široký servis v těchto oblastech. Nabízí kompletní výstavbu nízkoenergetických či pasivních dřevostaveb, výstavby rodinných domů včetně projektové dokumentace a vyřízení stavebního povolení. Provádí také nekomplexní rekonstrukce či služby jako jsou pergoly či stání pro auta, ploty, zateplování budov, hrubé stavby apod. Zařizuje také služby pro své zákazníky, které není schopen sám dodat, jako jsou instalátérské práce, projektová dokumentace, obkladačské práce a další. Pan Podnikatel má své smluvní partnery, kterými jsou například společnost Platforma – vše pro řemeslníky či Stavební systém Legopan. Má také své dodavatele, od kterých nakupuje ten nejkvalitnější materiál, jako je třeba společnost Bramac.

Pan Podnikatel dosahuje pouze příjmů podle §7 ZDP. Jako individuální podnikatel nemá žádné zaměstnance. Vede daňovou evidenci a pro stanovení dílčího základu daně podle §7 používá skutečné výdaje. Nevyužívá žádné pronajaté skladovací prostory, takže mu nevznikají náklady za nájemné. Od roku 2013 je také plátcem DPH, a to z důvodu, že překročil limit pro povinnou registraci k DPH. Jelikož poskytuje stavební a montážní práce, používá k těmto zdanitelným plněním režim přenesení daňové povinnosti podle §92e zákona o DPH.

Pro svou činnost používá dvě auta. Od roku 2013 používá nákladní automobil s 2 nápravami a v září 2015 si pořídil nový osobní automobil se zdvihovým objemem motoru 1968 cm³.

V rámci optimalizace a snižování daně z příjmů fyzických osob využívá Pan Podnikatel pouze slevy na dani. Odčitatelné položky podle §15 ZDP neuplatňuje žádné, s výjimkou roku 2014, kdy si snížil základ daně o zaplacené životní pojištění. V průběhu sledovaných

let využíval podnikatel daňové zvýhodnění na 2 děti, slevu na manželku a v roce 2015 také slevu za umístění dítěte. Manželka měla nízké příjmy do roku 2016 včetně, a to z toho důvodu, že byla na mateřské a následně na rodičovské dovolené. Od září 2016 rovněž podniká, takže její příjmy již v roce 2017 přesáhly částku 68 000 Kč.

6 DAŇ Z PŘÍJMŮ PODNIKATELE

Pan Podnikatel je jako živnostník poplatníkem daně z příjmů fyzických osob. Daňové přiznání si podává sám, ale se zpracováním mu pomáhá jeho externí účetní z důvodu správné aplikace jednotlivých paragrafů a zajištění všech potřebných informací a dokumentů pro správné zpracování přiznání. Daňové přiznání k dani z příjmů tedy podává k 1.4. každého roku. Podnikatel má příjmy pouze podle §7, tedy příjmy ze samostatné činnosti.

Do roku 2012 včetně uplatňoval pan Podnikatel výdaje procentem z příjmů, protože neměl vysoké skutečné výdaje. Paušál podnikatele je 80 %, protože se jedná o řemeslnou živnost. Od roku 2013 uplatňuje skutečné výdaje k příjmům a vede daňovou evidenci. Co se týče minimalizace základu daně tak neuplatňuje žádné položky, kterými by si základ daně snížil. Uplatňuje základní slevu na poplatníka a mezi lety 2013 až 2016 také slevu na manželku, která byla na rodičovské dovolené, tudíž neměla vlastní příjmy ve výši nad 68 000 Kč ročně.

Současně ke slevám na dani uplatňuje daňové zvýhodnění na dvě děti. Zvýhodnění na první dítě uplatňuje po celé sledované období a druhé dítě uplatňuje od září 2012.

6.1 Daň z příjmů v průběhu let

V roce 2012 příjmy podnikatele ze samostatné činnosti činily 533 000 Kč. Vzhledem k tomu, že v tomto roce uplatnil výdaje procentem z příjmů, činily tyto výdaje 426 400 Kč. Základ daně podnikatele byl tedy 106 600 Kč. Po uplatnění slev a daňového zvýhodnění na děti vyšel podnikateli daňový bonus ve výši 17 872 Kč. Panu Podnikateli se v srpnu 2012 narodilo druhé dítě, ale daňové zvýhodnění si uplatnil až od září. Přišel tedy o částku 1 117 Kč, o kterou měl být daňový bonus v daném roce vyšší, protože daňové zvýhodnění si lze uplatnit již v měsíci, ve kterém se dítě narodilo. Jelikož ale uplynula doba 3 let pro podání dodatečného přiznání, tato částka propadla a už o ni tím pádem nemůže zažádat. Rozdíl ve výši daňového bonusu lze vidět v tabulce.

Tabulka 5: Srovnání výše daňového bonusu při správném uplatnění daňového zvýhodnění druhého dítěte

2012	Vykázáno v přiznání	S přihlédnutím k chybě
Příjmy	533 000 Kč	533 000 Kč
Výdaje 80 %	426 400 Kč	426 400 Kč
Základ daně	106 600 Kč	106 600 Kč
Daň 15 %	15 990 Kč	15 990 Kč

Sleva	24 840 Kč	24 840 Kč
Daňové zvýhodnění na 1. dítě	13 404 Kč	13 404 Kč
Daňové zvýhodnění na 2. dítě	4 468 Kč	5 585 Kč
Daňový bonus	17 872 Kč	18 989 Kč

Od roku 2013 vede živnostník daňovou evidenci. Uplatňuje skutečné výdaje k příjmům, a navíc oproti předchozímu roku také slevu na manželku. Jeho příjmy byly 1 432 778 Kč a výdaje činily 1 263 573 Kč. V daňovém priznání eviduje v tabulce daňové evidence pouze závazky a pohledávky, které byly z obchodních vztahů, tedy z odběratelsko-dodavatelských vztahů. Uplatnil slevu na poplatníka a na manželku a daň po slevách mu vyšla nulová. Daňové zvýhodnění na děti bylo v tomto případě v plné výši ve formě daňového bonusu. Daňový bonus tedy činil 26 808 Kč za obě dvě děti.

V roce 2014 činily příjmy podnikatele 2 741 751 Kč a skutečné výdaje 2 506 808 Kč. Změnou oproti předchozím rokům bylo to, že podnikatel využil alespoň z části §15 pro minimalizaci základu daně. Odečetl si 12 000 Kč na zaplaceném životním pojištění. Ve slevách opět uplatnil manželku a v rámci daňového zvýhodnění dvě děti. Daňové zvýhodnění mělo formu daňového bonusu, a to ve výši 26 808 Kč.

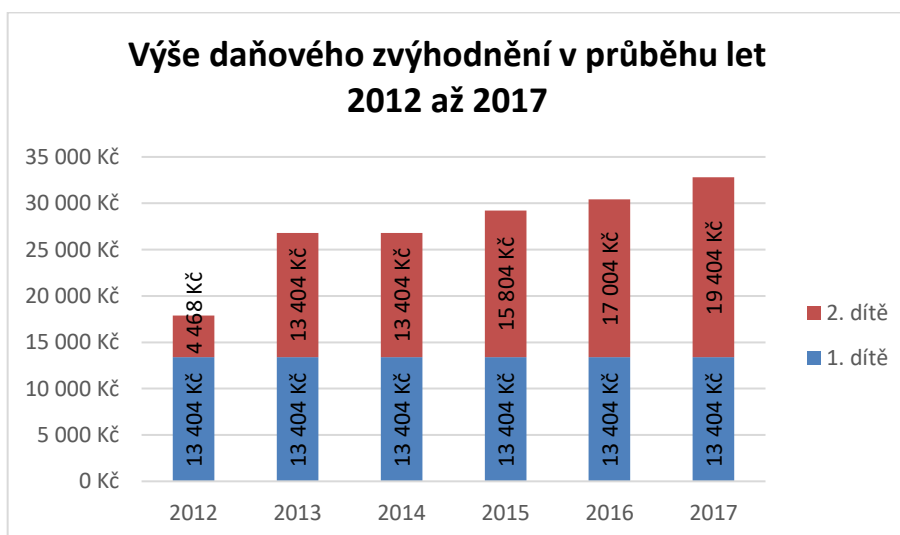
Příjmy roku 2015 se zvýšili o zhruba 200 tis. Kč na 2 968 571 Kč a výdaje zůstaly na téměř stejné úrovni – konkrétně 2 538 611 Kč. Za rok 2015 pan Podnikatel podával dodatečné daňové priznání. Priznání bylo podáno až v únoru následujícího roku. Chybou v řádném priznání bylo uplatnění životního pojištění, které nemohlo být uplatněno. Proto se o tuto částku zvýšil základ daně, a tedy se zvýšila i daň oproti původně vyměřené. V rámci slev uplatnil také slevu za umístění dítěte ve výši 3 000 Kč. V roce 2015 bylo zvýšeno daňové zvýhodnění na druhé, třetí a každé další dítě. Sazba pro druhé dítě se zvýšila z dosavadních 13 404 Kč na 15 804 Kč a daňový bonus pana Podnikatele, který měl daň po slevách nulovou stejně jako v předchozích letech, činil 29 208 Kč.

V roce 2016 si pan Podnikatel koupil nový automobil značky Škoda Yeti za cenu přibližně 450 000 Kč. Majetek byl pořízen na finanční leasing, takže si pan Podnikatel v následujících letech může výsledek hospodaření snižovat o částky, které zaplatil na splátku tohoto auta. V roce 2016 pan Podnikatel zaplatil splátky ve výši 120 979 Kč. Výsledek hospodaření byl v tomto roce záporný, protože skutečné výdaje převýšily příjmy. Příjmy činily 5 304 121 Kč a výdaje 5 662 617 Kč. Pan Podnikatel tak dosáhl v tomto roce daňové ztráty ve výši 479 418 Kč. Vzhledem k tomu, že v daném roce došlo k opětovnému zvýšení daňového zvýhodnění na druhé dítě, a to na částku 17 004 Kč, činil daňový bonus celkem 30 408 Kč.

V posledním sledovaném roce činily příjmy pana Podnikatele 4 780 021 Kč. Výdaje na zajištění, udržení a dosažení těchto příjmů dosáhly výše 4 605 020 Kč. Výsledek hospodaření si snížil o částku 90 734 Kč, která byla zaplacená ve formě splátek finančního leasingu nového automobilu. Základ daně byl tedy v tomto roce 84 267 Kč. V roce 2017 si pan Podnikatel mohl uplatnit také daňovou ztrátu z předchozího období, ale vzhledem k tomu, že jeho daň z uvedeného základu daně je nižší, než celková suma slev na dani se rozhodl, že to neudělá. Naopak mu byl v tomto roce opět vyplacený daňový bonus v celkové výši rovné daňovému zvýhodnění na dvě děti, tedy ve výši 32 808 Kč, tedy částku 13 404 Kč za první dítě a částku 19 404 Kč za druhé dítě. Od roku 2017 si pan Podnikatel již neuplatňuje slevu na manželku, protože manželka podniká a má příjmy vyšší, než 68 000 Kč ročně.

6.1.1 Srovnání daně z příjmů

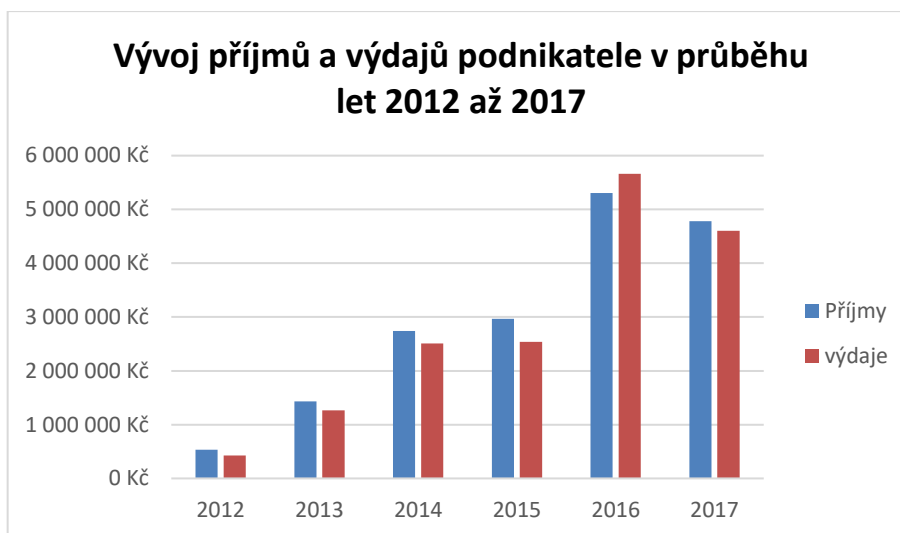
Vzhledem k tomu, že má pan Podnikatel vysoké skutečné výdaje, což je dáno hlavně tím, v jakém oboru podniká, byla výše daně ve všech sledovaných letech nižší, než byly celkové slevy na dani, které si mohl uplatnit. Z uvedeného vyplývá, že pan Podnikatel nemusel platit zálohy na daň z příjmů v žádném sledovaném období a vždy mu byla vrácena částka ve výši daňového zvýhodnění na dvě děti. V následujícím grafu lze vidět vývoj daňového bonusu v průběhu sledovaných let.

Obrázek 3: Výše daňového zvýhodnění v průběhu let

Pro porovnání jednotlivých období je tedy nutné zkoumat příjmy a výdaje v jednotlivých letech, a nikoliv daňovou povinnosti podnikatele. V následujícím grafu vývoje příjmů a výdajů v průběhu sledovaných let je vidět, že podnikání pana Podnikatele se vyvíjí velice dobře a příjmy průběžně stoupají. Skok v příjmech i výdajích mezi lety 2015 a 2016 způsobilo to,

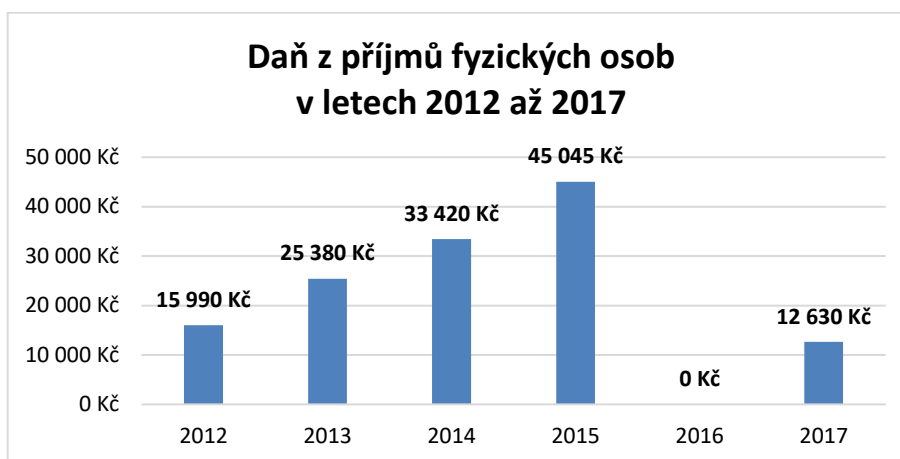
že získal dvě velké zakázky. Obě dvě zakázky jsou pro soukromé podnikatele, nejedná se tedy o státní zakázky. Jedná se o rozsáhlé stavby a rekonstrukce, jejichž výstavba trvá delší dobu. Proto jsou příjmy i výdaje vyšší i v následujícím roce. Pan Podnikatel předpokládá stejně vysoké či vyšší příjmy i v letech následujících, protože má spoustu naplánovaných zakázek na dalších 5 let dopředu, a to jak pro podnikatele, tak pro nepodnikající osoby – zakázky týkající se výstavby rodinných domů, rekonstrukce a opravy střech.

Obrázek 4: Vývoj příjmů a výdajů pana Podnikatele v průběhu let

Pro srovnání daňové povinnosti pana Podnikatele v důsledku změn příjmů a výdajů je nutno vycházet z daně před uplatněním slev. Následující graf zobrazuje vývoj daně před uplatněním slev a daňového zvýhodnění v jednotlivých letech. Daň před slevami roste přímo úměrně s vývojem příjmů a výdajů pana Podnikatele. V letech 2012 až 2015 úměrně roste spolu s příjmy, protože příjmy i výdaje rostly procentuálně přibližně stejnou rychlostí. Od roku 2016, kdy byly přijaty nové zakázky na stavby se zvýšily výdaje pana Podnikatele a v roce 2016 byly příjmy nižší než výdaje a pan Podnikatel tedy dosáhl daňové ztráty. Základ daně pro výpočet daně z příjmů je tedy roven nule, a i daň je v tomto případě nulová. V následujícím roce, v roce 2017 je daň nejnižší ze všech vyměřených daní – pokud nebereme v potaz nulovou daň z důvodu daňové ztráty. Toto způsobil fakt, že příjmy pana Podnikatele poklesly více, než jeho výdaje a rozdíl mezi příjmy a výdaji byl nejnižší za celé sledované období. Hlavním důvodem jsou právě dlouhodobé zakázky, které pan Podnikatel realizuje od konce roku 2015, kdy v roce 2016 mu byly zaplacený zálohy na tyto zakázky – čímž vzrostly příjmy v daném roce a během roku 2017 byla zaplacená pouze malá část projektu při předání první dokončené části. Pan Podnikatel předpokládá dokončení této zakázky v roce 2020, kdy bude doplacená nejvyšší část, a tedy i příjmy budou v tomto roce danou

zakázkou ovlivněny. Naopak na straně výdajů se jedná o nákupy materiálu a služeb pro potřeby této zakázky. Tyto výdaje jsou velice vysoké a nejsou kryty příjmy z této zakázky. Proto je v roce 2017 daň nejnižší i přesto, že podnikání pana Podnikatele je na vzestupu a získává nové zakázky.

Obrázek 5: Daň z příjmů pana Podnikatele v letech 2012 až 2017 před uplatněním slevy na dani a daňového zvýhodnění

V roce 2018 pan Podnikatel předpokládá příjmy přibližně ve výši příjmů v roce 2017 a výdaje rovněž na stejné úrovni. Předpokládám tedy, že vyměřená daň bude opět nižší než uplatňované slevy a bude mu tedy vyplácen daňový bonus ve výši daňového zvýhodnění na dvě děti. V případě, že by byla daň z příjmů na úrovni daně z roku 2014 či 2015, tedy vyšší, než je hodnota slevy na poplatníka, doporučuji panu Podnikateli uplatnit daňovou ztrátu z roku 2016, kterou lze snížit základ daně až po 5 následujících období.

6.2 Silniční daň v průběhu let

Pan Podnikatel platí silniční daň od roku 2013. Svůj první automobil pro potřeby podnikání si koupil v srpnu 2013 a od té doby také platí zálohy na silniční daň a podává daňové přiznání. V roce 2015 si koupil a do podnikání vložil osobní automobil. Silniční daň se tedy od roku 2015 zvýšila o toto vozidlo. Výši silniční daně v jednotlivých letech zobrazuje následující tabulka.

Tabulka 6: Silniční daň pana Podnikatele v letech 2013 až 2017

	2013	2014	2015	2016	2017
Nákladní automobil	1 500 Kč	3 600 Kč	3 600 Kč	3 600 Kč	3 600 Kč
Osobní automobil	-	-	520 Kč	1 560 Kč	1 560 Kč
Celková výše daně	1 500 Kč	3 600 Kč	4 120 Kč	5 160 Kč	5 160 Kč

První automobil je nákladní, se dvěma nápravami a hmotností 3,5 tuny. Poprvé bylo registrováno v červenci roku 2004, takže snížení sazby daně se již tohoto automobilu netýká. Roční sazba silniční daně pro nákladní automobil se dvěma nápravami a hmotností 3,5 tuny je 3 600 Kč. Pan Podnikatel používal v tomto roce automobil po dobu 5 měsíců, takže výše daňové povinnosti je 1 500 Kč. Vzhledem k tomu, že platil vyšší zálohy, než měl, vyšel mu přeplatek na dani ve výši 300 Kč.

V následujícím roce se podmínky placení silniční daně nezměnily a rovněž sazby daně zůstaly ve stejné výši, takže celková daňová povinnost činila 3 600 Kč. Na zálohách pan Podnikatel zaplatil 3 500 Kč, takže doplácel 100 Kč.

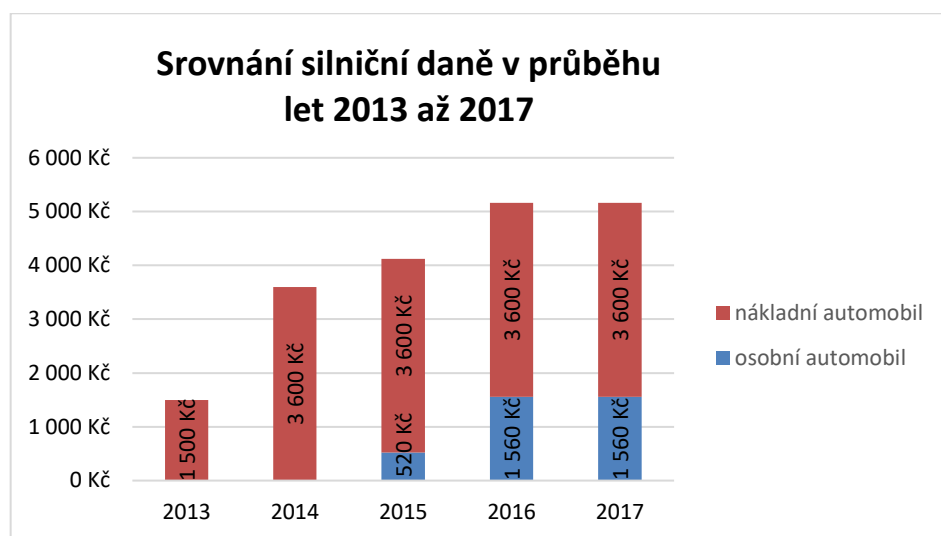
V roce 2015 si pan Podnikatel koupil pro potřeby podnikání nový osobní automobil značky Škoda Yeti. První registrace tohoto vozidla byla v dubnu roku 2015. Pan Podnikatel si jej koupil a do podnikání vložil v září 2015. Platí pro něj tedy nejvyšší možné snížení sazby daně, a to o 48 %. Jedná se o automobil s objemem motoru 1 968 cm³. Sazba daně tedy činí 3 000 Kč. Po snížení o 48 % je roční sazba daně 1 560 Kč. Za 4 měsíce, po které jej používal v roce 2015, činí daň za toto vozidlo 520 Kč. Po přičtení daně za nákladní automobil je celková výše daňové povinnosti 4 120 Kč. Záloha na daň byla zaplácena pouze ve výši 250 Kč, takže pan Podnikatel doplácel na silniční dani 3 870 Kč.

V roce 2016 byla celková daňová povinnost ve výši 5 160 Kč, tedy 3 600 Kč za nákladní automobil a 1 560 Kč za osobní automobil.

Vzhledem k tomu, že nákladního automobilu se již snížení sazby daně netýká, a osobní automobil byl poprvé registrován v dubnu 2015, je celková výše daňové povinnosti v roce 2017 stejná, jako v předchozím roce. Od roku 2018 se panu Podnikateli zvýší daňová povinnost na osobní automobil, a to od května 2018, protože uplyne doba 36 měsíců, po které je možno snížit sazbu daně o 48 %. Nově si ji může po dobu dalších 36 měsíců snížit o 40 %. Sazba daně v následujícím roce tedy bude 1 800 Kč a pokud nedojde k nějaké změně v podobě nákupu nového automobilu či vyřazení některého ze stávajících, bude celková daňová povinnost za rok 2018 činit 5 320 Kč.

Při srovnání daňové povinnosti u silniční daně je dle následujícího grafu vidět, že se vyvíjela proporcionálně. Nejvyšší nárůst byl zaznamenán mezi lety 2015 a 2016, a to z důvodu nákupu nového automobilu. Sazby silniční daně se v průběhu sledovaných let nezměnily, takže

jediný faktor ovlivňující výši daně byl nákup nového automobilu a možnost snížení sazby daně.

Obrázek 6: Srovnání silniční daně v průběhu sledovaných let

6.3 Daň z přidané hodnoty v průběhu let

Pan Podnikatel se stal plátcem DPH v září 2013. Důvodem bylo překročení obratu v červenci toho roku, a to proto, že měl svou první velkou zakázku, kterou byl rodinný dům v malé obci. Zakázka sice byla placena postupně, nikoliv najednou, ale vzhledem k tomu, že stavba domu trvala 9 měsíců a celková částka byla vyšší než 1 mil. Kč, bylo dosaženo minimální částky pro povinnou registraci k DPH v průběhu 12 po sobě jdoucích měsíců. Okamžik dosažení výše obratu byl v červenci, kdy byla doplacena nejvyšší částka při dokončení stavby. Pan Podnikatel se tedy musel registrovat k DPH do 15. srpna a plátcem se stal od 1. září.

Vzhledem k tomu, že pan Podnikatel provádí stavební práce, týká se ho tzv. režim přenesení daňové povinnosti, který však může uplatnit pouze tehdy, když poskytuje stavební práce plátcům DPH. V případě stavby rodinného domu pro rodinu se jedná o příjemce – neplátce DPH, tudíž nemůže uplatnit reverse charge. Stavby rodinných domů však podléhají první snížené sazbě, tedy 15 % DPH. V září 2013 musel pan Podnikatel přiznat daň na výstupu, která činila 31 599 Kč. Při odečtení nároku na odpočet daně ve výši 24 303 Kč, který vznikl z důvodu nákupu materiálu pro další zakázky, činila vlastní daňová povinnost za měsíc září celkem 7 296 Kč.

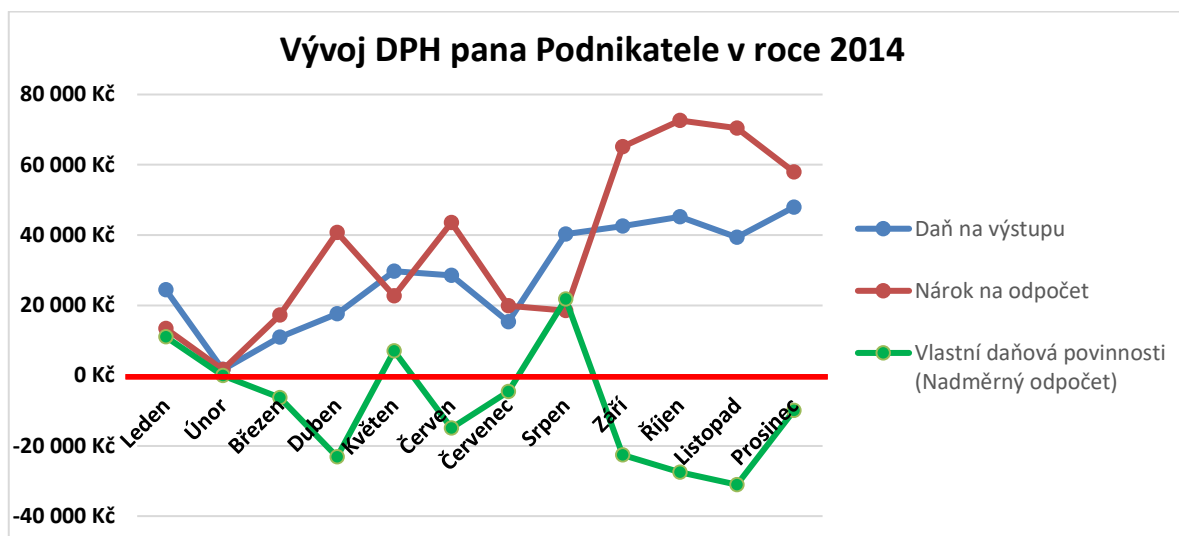
Od října 2013 začal pan Podnikatel uplatňovat režim přenesení daňové povinnosti, a to jak u přijatých zdanitelných plnění, tak u poskytnutých zdanitelných plnění. U přijatých zdanitelných plnění se jedná především o služby, které nakupuje od jiných podnikatelů či firem pro plnění svých zakázek. Naopak u poskytnutých zdanitelných plnění se jedná o služby – tedy stavební práce, které poskytuje svým klientům. Přijatá plnění, u kterých má pan Podnikatel povinnost daň přiznat a zaplatit a současně má nárok na odpočet, se evidují v daňovém přiznání na řádku 11 (zdanitelná plnění v režimu přenesení daňové povinnosti u odběratele) a na řádku 44 (nárok na odpočet z těchto zdanitelných plnění), protože se jedná o plnění se sníženou sazbou daně. Naopak poskytnutá plnění v režimu reverse charge se evidují na řádku 25 (plnění v režimu přenesení daňové povinnosti u dodavatele).

V následující tabulce lze porovnat výši daňové povinnosti a nároku na odpočet v průběhu prvních měsíců pana Podnikatele jako plátce DPH. Z údajů získaných z podaných daňových přiznání je vidět, že v prvních dvou měsících, kdy byl pan Podnikatel plátcem DPH byla daň na výstupu vyšší než daň na vstupu, a musel tedy rozdíl doplatit. Bylo to z toho důvodu, že plánoval další zakázku, kterou začal stavět v říjnu a první faktura za tyto služby byla vystavena v listopadu – tedy v měsíci, kdy je již nárok na odpočet vyšší. V prosinci bylo provedeno několik stavebních úprav pro podnikatele, což má souvislost s uplatněním režimu přenesení daňové povinnosti v tomto měsíci. Taktéž musel daň přiznat a zaplatit a současně měl nárok na její odpočet – tedy uplatnění reverse charge z pozice odběratele, a to z toho důvodu, že základy rodinných domů provádí většinou firma, kterou si pan Podnikatel zaplatí, tudíž je příjemcem služeb podle §92a. Po sečtení daňových povinností a nároků na odpočet v tomto roce je celková suma -4 310 Kč, tedy vyšší daň na vstupu než na výstupu za celé toto období.

Tabulka 7: Výše DPH pana Podnikatele v roce 2013

2013	Září	Říjen	Listopad	Prosinec
Poskytnutá zdanitelná plnění	31 599 Kč	33 776 Kč	15 000 Kč	2 278 Kč
Přijatá zdanitelná plnění	24 303 Kč	22 450 Kč	26 312 Kč	13 898 Kč
Reverse charge - odběratel	0 Kč	4 772 Kč	0 Kč	6 134 Kč
Reverse charge - dodavatel	0 Kč	0 Kč	0 Kč	14 996 Kč
Daň na výstupu	31 599 Kč	38 548 Kč	15 000 Kč	8 412 Kč
Nárok na odpočet	24 303 Kč	27 222 Kč	26 312 Kč	20 032 Kč
Vlastní daňová povinnosti (Nadměrný odpočet)	7 296 Kč	11 326 Kč	-11 312 Kč	-11 620 Kč

Následující graf zobrazuje situaci v roce 2014, kdy nejvyšší rozdíl mezi daní na vstupu a daní na výstupu je v měsících září až listopad. Důsledkem takového rozdílu je pak vysoký nadměrný odpočet, který v listopadu činil 31 060 Kč. Velké rozdíly mezi jednotlivými zdaňovacími obdobími jsou dány tím, že jsou ve stavebnictví vystavovány především faktury za jednotlivé části dané zakázky, které jsou předávány v nepravidelných intervalech, případně jsou placeny jednorázové zálohy, které pak ovlivňují to zdaňovací období, ve kterém jsou zaplacený. Na druhou stranu je jednorázově dle potřeby nakupován materiál, který zvyšuje daň na vstupu, čímž se rozdíl mezi daní na vstupu a nárokem na odpočet zvyšuje.

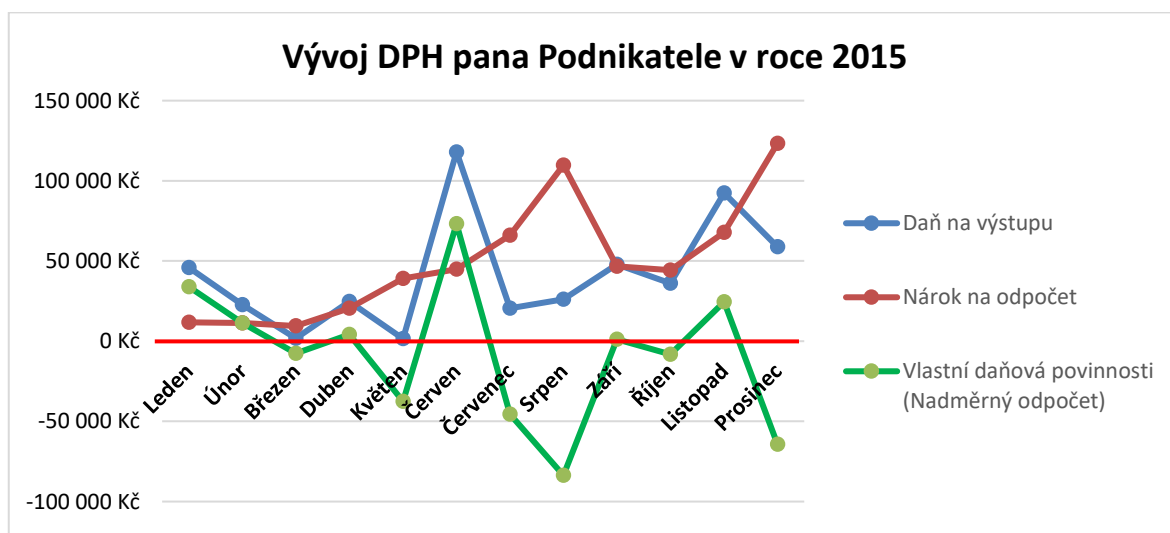

Obrázek 7: Vývoj DPH pana Podnikatele v roce 2014

V průběhu následujících sledovaných let daň z přidané hodnoty v jednotlivých zdaňovacích obdobích vždy kolísala. Je to z toho důvodu, že pan Podnikatel nakupuje materiál hlavně v období, kdy je levnější, a to ve větším množství, než v tu chvíli potřebuje. Toto praktikuje kvůli úsporám peněžních prostředků a také pro uchování si případných rezerv materiálu pro případ, že by se stala nějaká nečekaná událost. Druhým důvodem je také to, že na stavbu nasmlouvaných zakázek potřebuje v určitý okamžik různé množství materiálu, čímž je ještě více podpořeno kolísání nároku na odpočet ve všech zdaňovacích obdobích. Je to velká nevýhoda ve stavebnictví, protože neustálé výkyvy mezi daňovou povinností a nadměrným odpočtem ovlivňují také možnosti nákupů, kdy pan Podnikatel musí přemýšlet, zda nakoupit nyní nebo až v následujícím období, aby neplatil příliš vysokou daň nebo neměl příliš vysoký nadměrný odpočet, čemuž se samozřejmě v praxi často vyhnout nedá. Tomuto kolísání lze zabránit jedině dlouhodobým plánováním zakázek včetně jejich úhrad a nákupu materiálu na jejich stavbu. Vzhledem k tomu, že práce ve stavebnictví je také ovlivněna počasím, jsou

jednotlivé části zakázek mnohdy předávány s předstihem nebo naopak se zpožděním. Zakázky jsou placeny většinou při předání celku nebo jednotlivých částí, což je dalším důkazem toho, že DPH ve stavebnictví je těžko plánovatelné dopředu, a tedy i těžko ovlivnitelné.

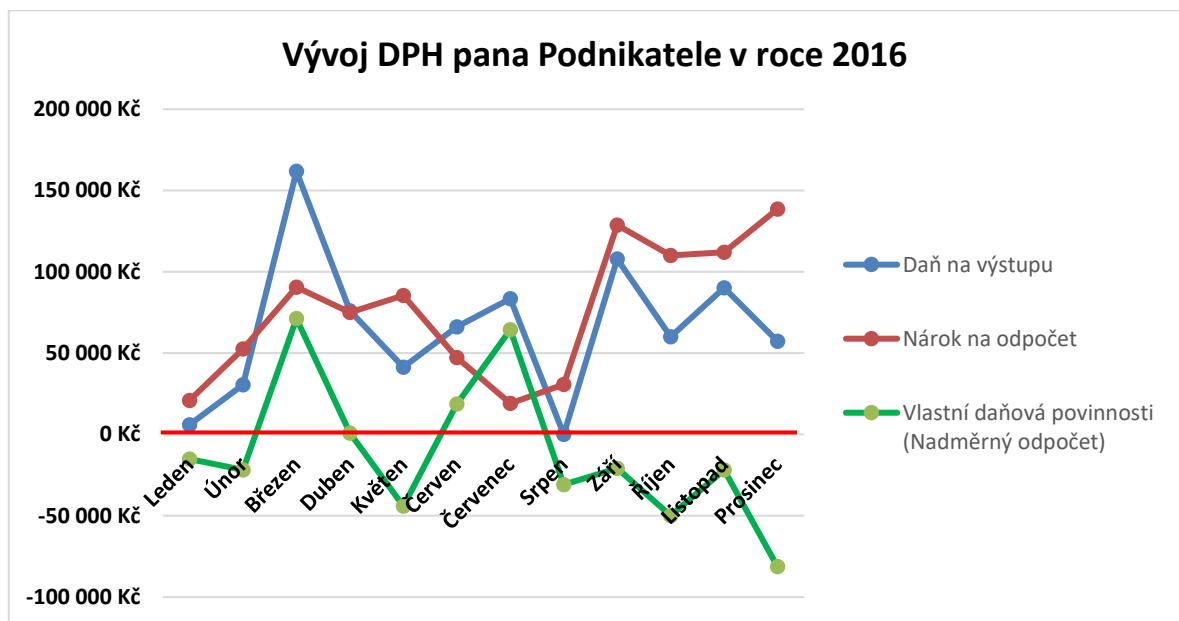
V roce 2015 získal pan Podnikatel velkou zakázku s plánovanou výstavbou na 5 let, což se také projevilo ve výši daně na výstupu i daně na vstupu. Daň na vstupu úměrně rostla spolu s nákupem materiálu potřebného na tuto novou zakázku, kdy pan Podnikatel nakupoval větší množství zásob než v předchozím roce. Daň na výstupu pak největší změnu zaznamenala v červnu tohoto roku. Důvodem takového výkyvu byla právě nová zakázka, na kterou mu byla zaplácena záloha, ze které musel odvést daň. Pan Podnikatel požadoval zálohu na tuto zakázku, protože se jednalo o velkou částku a takto se domluvili s příjemcem služeb. Další částka byla zaplácena při předání části nemovité věci, což bylo v listopadu 2015. I v tomto měsíci je vidět skok oproti předchozímu vývoji.

Obrázek 8: Vývoj DPH pana Podnikatele v roce 2015

V roce 2016 se DPH vyvíjelo podobně, jako v předchozím roce. Daň na výstupu byla ovlivněna hlavně platbou záloh na nemovitosti a také předáváním jednotlivých částí staveb příjemcům plnění. Pan Podnikatel v průběhu roku získal opět nové zakázky a již se zaměřuje na komplexní stavby včetně veškerých služeb, jako je projektová dokumentace či elektrikářské a instalatérské práce. Nakupuje tedy i více služeb, jako jsou elektrikářské práce či betonování základů domů. Nakupované služby jsou především ty, pro které pan Podnikatel nemá živnostenské oprávnění a nemůže je tedy provádět sám. Nakupuje je od různých firem a živnostníků v okolí, se kterými spolupracuje již řadu let a tyto služby pro něj provádí pravidelně. Spolu s rozvojem podnikání se objem těchto nakupovaných služeb zvyšuje úměrně

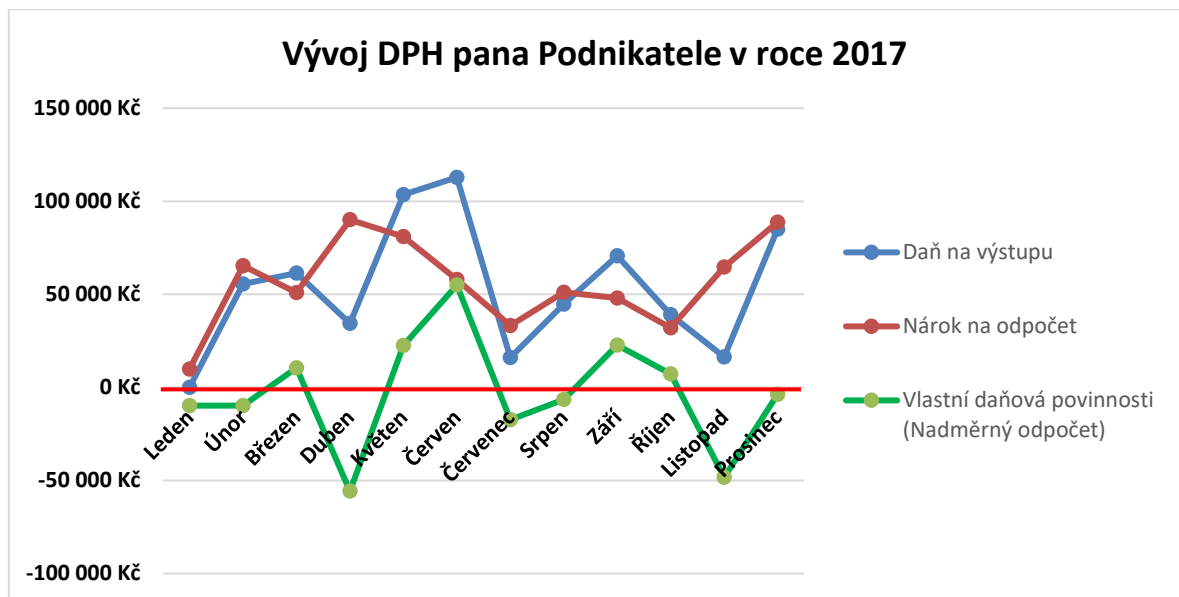
s počtem přibývajících zakázek. Vzhledem k tomu, že se často jedná o krátkodobé či jednorázové služby, nelze jimi ovlivnit celkovou daňovou povinnost nebo nadměrný odpočet DPH. Tyto služby jsou prováděny v různých obdobích roku v závislosti na stádiu, ve kterém se právě stavba nachází a také v závislosti na počasí. Pan Podnikatel má od roku 2016 také spoustu menších zakázek, jako jsou stavby rodinných domů v okolních vesnicích, jež realizuje postupně v závislosti na počasí a dostupnosti firem a živnostníků, které pro něj právě takovéto drobné práce provádí.

Obrázek 9: Vývoj DPH pana Podnikatele v roce 2016

Následující graf ukazuje vývoj daňové povinnosti v roce 2017. Stejně jako v předchozích letech má pan Podnikatel ve většině zdaňovacích obdobích nadměrný odpočet DPH. Hlavním důvodem toho, že má pan Podnikatel ve všech letech nadměrný odpočet je to, že nakupuje materiál se sazbou 21 %, což ovlivňuje daň na vstupu, kdežto při stavbě rodinných domů fakturuje se sazbou 15 %. Tento rozdíl pak ovlivňuje celkovou výši DPH v jednotlivých zdaňovacích obdobích. V roce 2017 se pan Podnikatel stále věnuje dlouhodobé zakázce v krajském městě a také stavbám rodinných domů v okolních vesnicích. Vzhledem k tomu,

že v roce 2017 nepřibyla panu Podnikateli žádná velká zakázka a věnuje se pouze zakázkám stávajícím, nebyla daňová povinnost nijak výrazně odlišná od předchozího roku.

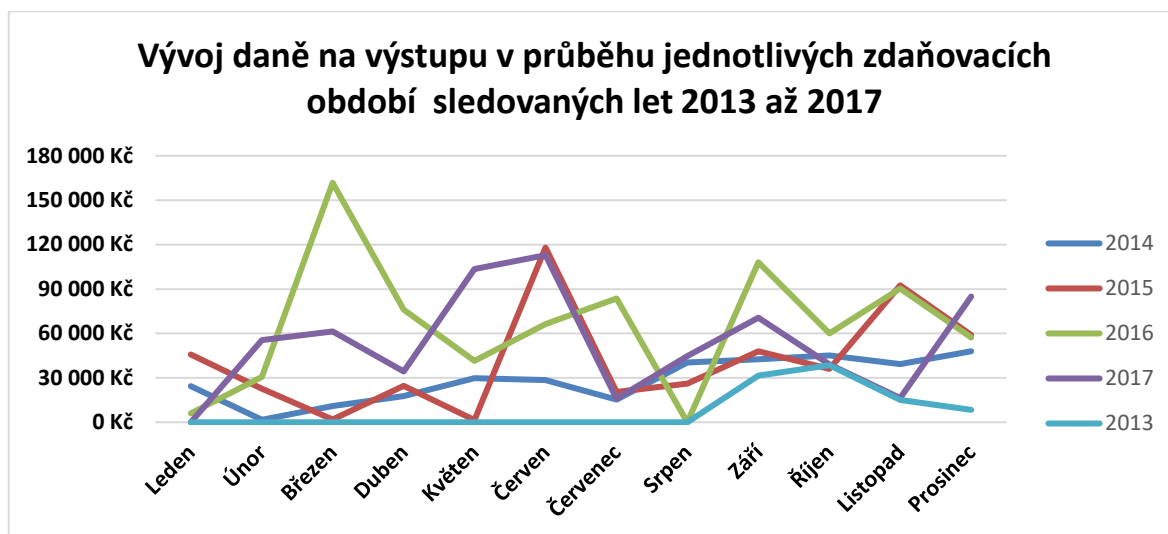

Obrázek 10: Vývoj DPH pana Podnikatele v roce 2017

Srovnání daně na výstupu v průběhu let 2013 až 2017

V následujícím grafu je vidět stabilní vývoj daně na výstupu v roce 2014. Jedná se o jediný rok ze všech sledovaných, ve kterém se vývoj průběžně zvyšuje a nijak zvlášť nekolísá. Tento průběh způsobilo to, že pan Podnikatel neměl v začátcích svého podnikání známé jméno a začínal s menšími projekty za nižší ceny, které tudíž neovlivnily výši DPH tolik, jako zakázky v následujících letech. V roce 2014 se z pana Podnikatele díky jeho dobrému jménu v kraji stal velice žádaný živnostník v oblasti stavebnictví, a tím také vzrostl objem zakázek. V následujících letech, tedy v letech 2015 až 2017 je vývoj daně na výstupu velice nestabilní, což je dáno hlavně oborem, ve kterém pan Podnikatel podniká. Obecně lze říci, že nejvyšší daň na výstupu je ve sledovaných letech na jaře či na podzim, protože v jarních

a podzimních měsících jsou stavby dokončovány a předávány a dochází k doplacení závazků, čímž je daň na výstupu zvýšena.

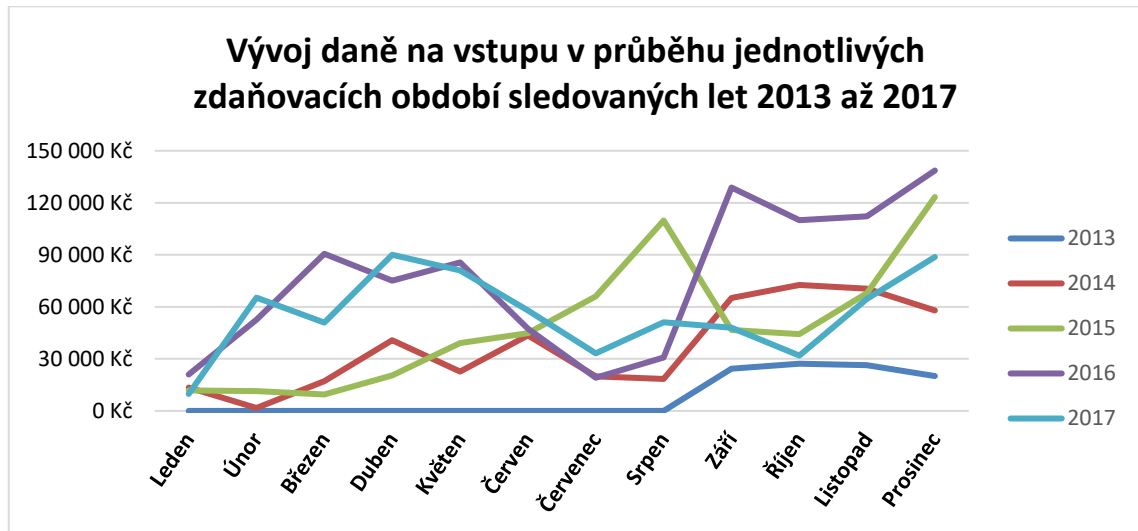

Obrázek 11: Vývoj daně na výstupu v průběhu sledovaných let

Srovnání nároků na odpočet v průběhu let 2013 až 2017

Výše daňové povinnosti a nároků na odpočet v jednotlivých zdaňovacích obdobích je uvedena v příloze číslo 1. V následujícím grafu je zaznamenán vývoj nároku na odpočet daně v průběhu jednotlivých let. Odpočet daně v jednotlivých zdaňovacích obdobích kolísá nepravidelně, stejně jako daň na výstupu. Nejvíce staveb se z důvodu počasí staví v letních měsících. Největší daň na vstupu v těchto letech je nejčastěji na jaře nebo na podzim, a to z toho důvodu, že v těchto obdobích jsou dokončovány a zahajovány různé typy staveb. V létě se staví hlavně zakázky jako rodinné domy – dřevostavby, opravy střech a rekonstrukce a v podzimních měsících se nejvíce začínají nové projekty, tedy stavby základů a

obvodové zdi domů. Právě z důvodu začínajících projektů je nakupováno v jarních, potažmo v podzimních měsících více materiálu a služeb, což ovlivňuje daň na vstupu.

Obrázek 12: Vývoj daně na vstupu v průběhu sledovaných let

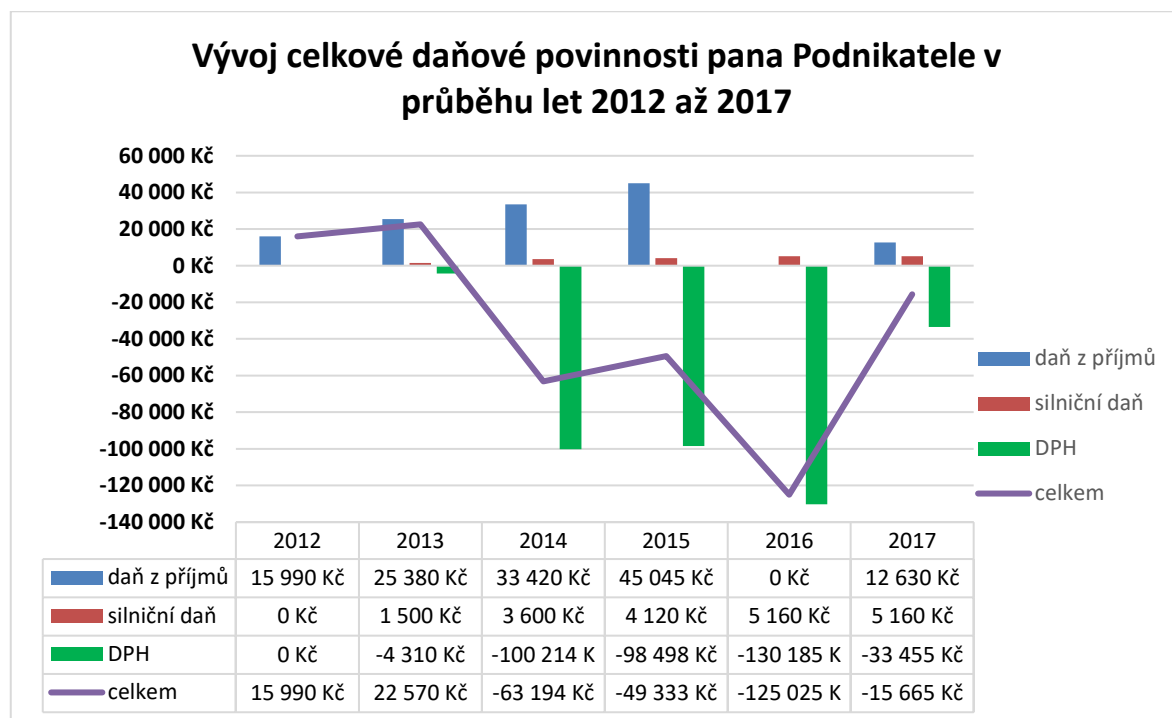
7 SROVNÁNÍ DAŇOVÉ POVINNOSTI VŠECH PLACENÝCH DANÍ BĚHEM SLEDOVANÝCH LET

Pro srovnání jednotlivých daní v průběhu let a jejich vzájemné propojení budu srovnávat daň z příjmů jako daň před uplatněním slev a daňového zvýhodnění, a to z toho důvodu, že daň po uplatnění slev byla ve všech sledovaných letech nulová a panu Podnikateli byl vždy vyplácen daňový bonus.

Daňovou povinnost v jednotlivých letech nejvíce ovlivnila daň z přidané hodnoty. Jedná se o daň, jejímž zdaňovacím obdobím je kalendářní měsíc, na rozdíl od daně silniční a daně z příjmů fyzických osob, u kterých je zdaňovací období kalendářní rok. Pro potřeby srovnání budu používat celkovou sumu daňových povinností a nadměrných odpočtů DPH za jednotlivé roky. Výše nadměrných odpočtů a daňových povinností v jednotlivých zdaňovacích obdobích každého roku uvádí příloha číslo 1.

Následující graf ukazuje vývoj celkové výše placených daní v průběhu všech sledovaných let. Z vývoje celkové výše daňové povinnosti lze vidět, že pouze v letech 2012 a 2013 byla celková daňová povinnost kladná. Je to způsobeno právě tím, že v roce 2012 ještě nebyl plátcem DPH a stal se jím až v září 2013 a nemohl se tedy dostat do mínusu. V roce 2013 sice pan Podnikatel měl v celkovém úhrnu nadměrný odpočet, avšak výše daně z příjmů a silniční daně byla vyšší. Celkovou výši placených daní ovlivňuje nejvíce právě DPH. Největší změna byla zaznamenána právě mezi lety 2013 a 2014, kdy se pan podnikatel stal plátcem DPH a jeho celková výše daňové povinnosti se oproti předchozím rokům výrazně změnila. Další změna nastala mezi lety 2016 a 2017. Tuto změnu vyvolal hlavně přírůstek nových zakázek, zejména těch velkých, které v roce 2016 získal. Na tyto zakázky musela být nakoupena spousta materiálu a také služeb, které pan Podnikatel v rámci své živnosti vykonávat nemůže. V roce 2016 celkovou výši daní ovlivnilo také to, že pan Podnikatel vykázal daňovou ztrátu, tudíž měl nulovou daň z příjmů. Z grafu lze jednoznačně říci také to, že

silniční daň nemá na vývoj celkové výše daní u pana Podnikatele v jednotlivých letech žádný vliv.

Obrázek 13: Vývoj celkové výše daňové povinnosti pana Podnikatele v průběhu let 2012 až 2017

8 ZHODNOCENÍ A DOPORUČENÍ

V průběhu zpracování jsem zjistila, že největším problémem u pana Podnikatele je daň z přidané hodnoty. Co se týče daně z příjmů a její optimalizace, není u pana Podnikatele potřeba daň optimalizovat, protože jeho skutečné výdaje na zajištění, udržení a dosažení příjmů jsou tak vysoké, že daň je ve všech sledovaných letech nulová. V případě, že by v následujících letech rozdíl mezi příjmy a výdaji způsobil kladnou daň, může si pan Podnikatel až do roku 2021 snížit základ daně o hodnotu ztráty, které bylo dosaženo v roce 2016. Vzhledem k tomu, že obě dvě děti uplatňuje pan Podnikatel, a nikoliv jeho žena, je na základě analýzy daňové povinnosti v uplynulých letech téměř jisté, že mu bude i v následujících letech vyplácen daňový bonus.

U silniční daně bylo zjištěno, že pan Podnikatel neplatí pravidelné zálohy. Platí buďto nepravidelně, většinou jednorázovou částku v období mezi červencem až říjnem anebo neplatí zálohy vůbec a celá výše daně je tedy ve formě doplatku na daň. Panu Podnikateli bych doporučila platit silniční daň pravidelně, protože tím stabilizuje tok finančních prostředků, což je potřeba hlavně z důvodu výkyvů v DPH. V případě, že by se pan Podnikatel rozhodl platit zálohy na silniční daň, nemusel by pak doplácet celkovou daň jednorázově a nedošlo by pak k jednorázovému odtoku finančních prostředků v měsíci lednu z důvodu placení silniční daně.

V oblasti DPH je největším problémem u pana Podnikatele to, že má velké výkyvy mezi nadměrným odpočtem a vlastní daňovou povinností a musí tedy buďto platit vysokou daň anebo mu je naopak vysoká částka vrácena. Vzhledem k tomu, že pan Podnikatel neviduje své skladové zásoby, doporučuji zavést také skladovou evidenci. Při evidenci zásob lze lépe sledovat jejich stav a pohyb, což také ovlivní rozhodování o množství a době jejich nákupu. Nákup zásob by se dal takto lépe plánovat, čímž by šlo taktéž ovlivnit výši DPH v jednotlivých zdaňovacích obdobích. Je třeba také zmínit, že při nákupu či prodeji se u DPH nejedná o přírůstek či odtok finančních prostředků. Finanční prostředky jsou ovlivněny až při podání daňového priznání, kdy je potřeba rozdíl z DPH doplatit, nebo je naopak nadměrný odpočet panu Podnikateli vrácen.

Při řešení stávající situace pana Podnikatele se naskytla myšlenka na přechod z OSVČ na obchodní společnost, konkrétně společnost s ručením omezeným. Důvodem je stálý růst obchodních zakázek a množství zákazníků, kteří poptávají Podnikatelovu práci. Jedná se o práce v daném regionu velice žádané a firem či živnostníků v dané oblasti je méně, než kolik

je požadováno. V případě přechodu na společnost s ručením omezeným by mohlo dojít k dalšímu rozvoji podnikání.

Při přechodu z OSVČ na společnost s ručením omezeným by byla ovlivněna i výše daně v jednotlivých letech, protože jako účetní jednotka by tato společnost zdaňovala výsledek hospodaření, který se počítá z nákladů a výnosů, a nikoliv z příjmů a výdajů jako je tomu u podnikání. Například materiál by se tak dostal do výsledku hospodaření jako náklad až v okamžiku jeho spotřeby, kdežto při podnikání se berou v potaz výdaje – tedy například zaplacení materiálu bez ohledu na to, zda byl daný materiál spotřebován.

Panu Podnikateli bych dále doporučila zajištění kancelářských prostor pro podnikání, a to nehledě na to, jestli dojde k přechodu na společnost s ručením omezeným nebo ne. Nabízí se možnost pronájmu prostor nebo výstavbu vlastních prostor. Pro výstavbu vlastních prostor by však bylo potřeba velké množství finančních prostředků a pan Podnikatel by tak musel zvážit podnikatelský úvěr.

Výhodou přechodu na společnost s ručením omezeným by bylo především ručení, protože jako podnikatel ručí celým svým – i osobním majetkem, kdežto u společnosti s ručením omezeným ručí společníci pouze do výše svého nesplaceného vkladu a jednatelé ručí pouze v případě, že neplní zákonné povinnosti ke společnosti. Jedná se o velice žádaný obor, a pokud by byla firma postavena ze základů podnikání pana Podnikatele, nebude potřeba věnovat tolik času a prostředků reklamě, protože jméno pana Podnikatele je v daném regionu velice známé a velice žádané. Dle mého názoru by tedy pro takovou firmu nebyl problém se prosadit a najít si další zakázky pro udržení společnosti.

Společnost s ručením omezeným bych volila proto, že na rozdíl od osobních společností není ručeno osobním majetkem, ale pouze majetkem společnosti. Z kapitálových společností je založení společnosti s ručením omezením méně administrativně a finančně náročné než založení akciové společnosti. Rovněž bude pan Podnikatel jako společnost s ručením omezeným důvěryhodnější postavení na trhu a bude mít možnost získat také státní zakázky. Pan Podnikatel rovněž ušetří za odvody sociálního a zdravotního pojištění.

Nevýhodou však je, že si pan Podnikatel nemůže ze společnosti vzít peníze, kdykoliv bude chtít či potřebovat, jako je tomu u podnikání, ale bude mu vyplácena mzda stejně jako zaměstnancům společnosti. Druhou nevýhodou je, že by společnost byla účetní jednotkou a musel by se řídit zákonem o účetnictví, vyhláškou pro podnikatele a standardy, které se k této vyhlášce vážou. Účetnictví společnosti je více administrativně náročné než je vedení daňové

evidence u podnikatele a pan Podnikatel by tedy musel zaměstnat účetní anebo sjednat externí účetní, která by účetnictví firmy vedla.

Existuje více způsobů, jak přejít z podnikání na společnost s ručením omezeným. Dle mého názoru je v tomto případě nejvhodnějším způsobem založení nové obchodní společnosti, do které pan Podnikatel vloží majetek, který dosud používal k podnikání, jako jsou například oba dva automobily, počítač, tiskárna a nakoupený materiál. Pro ocenění majetku je potřeba jej ocenit znalcem, kterého si pan Podnikatel vybere ze seznamu znalců. Jedná se totiž o nepeněžní vklady, jejichž reálná hodnota nemusí být stejná, jako je hodnota, kterou má pan Podnikatel uvedenou v daňové evidenci. Tento způsob je nejvhodnější zejména proto, že zákazníci budou mít jistotu, že pokračují v obchodním styku se stejnou osobou, jako doposud. Po založení společnosti přebírá tato korporace veškeré práva a povinnosti podnikatele, tedy přebírá i pohledávky a závazky, které pan Podnikatel bude v tu dobu mít. Vzhledem k tomu, že pan Podnikatel je plátcem DPH, bude automaticky i nově založená společnost plátcem DPH.

Druhou možností, jak by mohl pan Podnikatel převést své podnikání na společnost s ručením omezeným je postupný přechod, který spočívá v postupném převádění majetku a závazků. Pan Podnikatel bude po založení společnosti i nadále vystupovat jako OSVČ s tím, že nové zakázky již budou uzavírány s novou společností a také nový majetek již bude majetkem nové společnosti. Postupem času dojde k úplnému převedení veškerého majetku na společnost a podnikatelská činnost bude ukončena. Jedná se o levnější způsob převodu, který je vhodný pro drobné podnikatele. Vzhledem k tomu, že pan Podnikatel získává zakázky na více let dopředu, byl by takovýto přechod dlouhý a proces by trval několik let.

V případě pana Podnikatele bych tedy doporučila zvážit přechod z podnikání na společnost s ručením omezeným a v případě přechodu bych doporučila první z uvedených možností, tedy založení nové společnosti a vložení majetku pana Podnikatele do této nové společnosti.

ZÁVĚR

Hlavním cílem mé bakalářské práce bylo zjištění souvislostí mezi daněmi, které platí vybraný subjekt, tedy mezi daní z příjmů, daní silniční a daní z přidané hodnoty. Dílčím cílem byla aplikace teoretických poznatků na vybraný podnikatelský subjekt a optimalizovat jednotlivé daně. Práce se zabývala vývojem daňové povinnosti v průběhu 6 sledovaných let, kdy na začátku sledovaného období, v roce 2012, byl pan Podnikatel registrován pouze k dani z příjmů a uplatňoval výdaje paušálem. V následujícím roce došlo k registraci k dani silniční a stal se také plátcem DPH. Právě registrace k DPH zásadně ovlivnila vývoj celkové daňové povinnosti.

V rámci teoretické části byla provedena rešerše jednotlivých literárních pramenů, se zaměřením na aktuální informace platné v roce 2017 a 2018. Dodatkové informace potřebné pro analýzu daňových povinností v předchozích letech v rámci praktické části byly získávány z daňových zákonů platných v těchto jednotlivých letech. Praktická část vycházela z informací poskytnutých panem Podnikatelem, především z jednotlivých daňových přiznání a kontrolních hlášení, která byla za sledovaná zdaňovací období odevzdána finančnímu úřadu.

V praktické části, která se zabývala vývojem jednotlivých daní v průběhu let 2012 až 2017, bylo zjištěno, že největší vliv na celkovou výši placených daní má daň z přidané hodnoty. Od roku, kdy se pan Podnikatel stal plátcem DPH se daňová povinnost výrazně změnila a daň z příjmů spolu se silniční daní celkovou výši ovlivnily jen minimálně. Při zpracování vývoje silniční daně jsem zjistila, že pan Podnikatel zálohy platí buďto nepravdělně, většinou jednorázovou částkou v průběhu roku, nebo je neplatí vůbec. Tento poznatek mě dovedl k závěru, že v případě pravidelného placení záloh na silniční daň může pan Podnikatel ovlivnit toky finančních prostředků, které jsou kvůli DPH nepravdělné a často nepředvídatelné na dlouhé období. Daň z příjmů byla v jednotlivých letech ovlivněna několika faktory. Jedním faktorem byl nákup osobního automobilu v roce 2015, jehož splátky snižují v daňovém přiznání výsledek hospodaření, a tedy i základ daně. Dále ovlivnily daň z příjmů i nové zakázky, které v průběhu roku pan Podnikatel získal. Právě z důvodu nově získaných dlouhodobých zakázek pan Podnikatel dosáhl daňové ztráty v roce 2016, což způsobily vysoké výdaje z titulu nákupu materiálu na tyto nové zakázky. Co se týče daňové povinnosti, tak byl panu Podnikateli v každém sledovaném zdaňovacím období vyplácen daňový bonus. V roce 2012 uplatnil daňové zvýhodnění na 1 dítě po celý rok a druhé dítě od září, přičemž toto dítě

se narodilo v srpnu. Daňové zvýhodnění bylo tedy pro pana Podnikatele nižší o částku připadající na jeden měsíc, ale vzhledem k tomu, že uplynula doba pro podání dodatečného daňového přiznání již není možné tuto chybu opravit a získat tak tuto částku zpět. V dalších letech byl vždy vyplacen daňový bonus ve výši daňového zvýhodnění na dvě děti a rovněž daňová ztráta z roku 2016 nebyla doposud uplatněna.

Co se týče DPH, tak se jedná o daň, která zásadně ovlivňuje tok finančních prostředků pana Podnikatele. Jedním z důvodů je, že ve stavebnictví jsou zakázky kompletovány v průběhu několika zdaňovacích období a vzniká tedy časová prodleva mezi nákupem materiálu a služeb pro plnění zakázek, zaplacenými zálohami a konečným vyrovnáním při předání zakázky. Jedná se o fakt, který lze ovlivnit pouze dlouhodobým plánováním zakázek včetně jejich plateb a nákupů, což je ale v případě pana Podnikatele těžko realizovatelné.

Na základě slovních informací od pana Podnikatele a údajů získaných při zpracování této bakalářské práce jsem dospěla k závěru, že by byl u pana Podnikatele vhodný přechod z OSVČ na společnost s ručením omezeným. Tato skutečnost by ovlivnila tok finančních prostředků, protože pan Podnikatel by již nemusel platit zálohy na sociální a zdravotní pojištění. Na druhou stranu však by muselo být odváděno sociální a zdravotní pojištění za pana Podnikatele jako za zaměstnance, což by vstupovalo do nákladů společnosti a ovlivnilo by to výsledek hospodaření firmy. Rovněž by se změnil způsob ručení – tedy pan Podnikatel by již neručil celým svým osobním majetkem, jako je tomu u OSVČ, což je vzhledem k vysokým závazkům a pohledávkám, které při plnění zakázek v oblasti stavebnictví vznikají výhodou. Tato bakalářská práce by mohla být rozšířena o problematiku přechodu z OSVČ na společnost s ručením omezeným, což by mohlo být tématem mé diplomové práce, která by byla zaměřena na stejný podnikatelský subjekt jako má bakalářská práce. V diplomové práci by mohly být projednány výhody i nevýhody přechodu z podnikání na kapitálovou společnost, protože nelze jednoznačně říci, co je výhodnější, jestli společnost s ručením omezeným nebo podnikání.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

BONĚK, Václav, Pavel BĚHOUNEK, Václav BENDA a Alena HOLMES, 2001. *Lexikon – daňové pojmy*. Ostrava: Sagit, 626 s. ISBN 80-7208-265-5.

BUCHTA, Petr, 2016. *Veřejné finance*. Praha: Univerzita Jana Amose Komenského Praha: 156 s. ISBN 978-80-7452-116-4.

ČESKO, 2017. *Tabulky a informace pro daně a podnikání*. Praha: Wolters Kluwer, 432 s. ISBN 978-80-7552-439-3.

DUŠEK, Jiří, 2017. *Daně z příjmů 2017: Přehledy, daňové a účetní tabulky*. Praha: Grada, 208 s. ISBN 978-80-271-0421-5.

DUŠEK, Jiří a Jaroslav SEDLÁČEK, 2017. *Daňová evidence podnikatelů 2017*. Praha: Grada, 144 s. ISBN 978-80-271-0424-6.

DVOŘÁKOVÁ, Veronika, Marcel PITTERLING a Hana SKALICKÁ, 2017. *Zdaňování příjmů fyzických a právnických osob. 2.*, aktualizované vydání. Praha: Wolters Kluwer, 332 s. ISBN 978-80-7552-538-3.

GALOČÍK, Svatopluk a Oto PAIKERT, 2017. *DPH 2017: Výklad s příklady*. Praha: Grada, 424 s. ISBN 978-80-271-0428-4.

HAMERNÍKOVÁ, Bojka a Alena MAAYTOVÁ, 2010. *Veřejné finance. 2.*, aktualizované vydání. Praha: Wolters Kluwer, 340 s. ISBN 978-80-7357-497-0.

HUŠÁKOVÁ, Zdeňka a Martina MATĚJKOVÁ, 2013. *DPH u nemovitostí*. Praha: C.H.Beck, 176 s. ISBN: 978-80-7400-500-8.

KÁBRTOVÁ, Jana, 2010. *Effective tax rate measures: survey of methods, computations and comparison to statutory tax rates in the Czech Republic*. Saarbrücken: LAP Lambert Academic Publishing, 102 s. ISBN 978-3-8383-6485-8.

KOLÁŘOVÁ, Monika, 2013. *Velká kniha pro podnikání. 2.*, aktualizované vydání. Olomouc: Rubico, 183 s. ISBN 978-80-7346-157-7.

KUBÁTOVÁ, Květa, 2009. *Daňová teorie – úvod do problematiky. 2.*, aktualizované vydání. Praha: ASPI, 120 s. ISBN 978-80-7357-423-9.

KUBÁTOVÁ, Květa, 2015. *Daňová teorie a politika. 6.*, aktualizované vyd. Praha: Wolters Kluwer, 276 s. ISBN 978-80-7478-841-3.

KUNEŠ, Zdeněk, 2017. *DPH v tuzemsku – zaměřeno na nemovité věci a výstavbu v praktických příkladech*. Olomouc: Anag, 294 s. ISBN 978-80-7554-096-6.

LEDVINKOVÁ, Jana, Zdeněk KUNEŠ a Zdeněk VONDRÁK, 2017. *Abeceda DPH*. 4., aktualizované vyd. Olomouc: Anag, 368 s. ISBN 978-80-7554-087-4.

MARKOVÁ, Hana, 2018. *Daňové zákony 2018: Úplná znění platná k 1.1.2018*. Praha: Grada, 288 s. ISBN 978-80-271-0766-7.

PILÁTOVÁ, Jana, 2017. *Zákon o účetnictví 2017 s komentářem s účinností od 1.1.2017*. Praha: Grada, 104 s. ISBN 978-80-271-0430-7.

PITNER, Ladislav a Václav BENDA, 2017. *Daň z přidané hodnoty s komentářem*. 11., aktualizované vyd. Olomouc: Anag, 855 s. ISBN 978-80-7554-089-8.

PTÁČKOVÁ MÍSAŘOVÁ, Petra a Milena OTAVOVÁ, 2015. *Daň z příjmů srozumitelně*. Ostrava: Key Publishing, 168 s. ISBN 978-80-7418-243-3.

VANČUROVÁ, Alena, 2017. *Zdanění osobních příjmů*. 2. vyd. Praha: Wolters Kluwer, 451 s. ISBN 978-80-7552-926-8.

VANČUROVÁ, Alena a Lenka LÁCHOVÁ, 2016. *Daňový systém ČR 2016*. 13., aktualizované vyd. Praha: Vox, 393 s. ISBN 978-80-87480-44-1.

SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK

FO	Fyzická osoba
DPH	Daň z přidané hodnoty
DZD	Dílčí základ daně
JČS	Jiný členský stát
NV	Nemovitá věc
OA	Osobní automobil
OSVČ	Osoba samostatně výdělečně činná
PO	Právnícká osoba
ZD	Základ daně
ZDP	Zákon o daních z příjmů

SEZNAM OBRÁZKŮ

Obrázek 1: Daňová soustava České republiky (Vančurová, 2016, s. 58-61, vlastní zpracování)	15
Obrázek 2: Způsoby uplatňování výdajů (Vančurová, Láchová, 2016, s. 185, vlastní zpracování)	18
Obrázek 3: Výše daňového zvýhodnění v průběhu let	42
Obrázek 4: Vývoj příjmů a výdajů pana Podnikatele v průběhu let	43
Obrázek 5: Daň z příjmů pana Podnikatele v letech 2012 až 2017 před uplatněním slevy na dani a daňového zvýhodnění	44
Obrázek 6: Srovnání silniční daně v průběhu sledovaných let	46
Obrázek 7: Vývoj DPH pana Podnikatele v roce 2014	48
Obrázek 8: Vývoj DPH pana Podnikatele v roce 2015	49
Obrázek 9: Vývoj DPH pana Podnikatele v roce 2016	50
Obrázek 10: Vývoj DPH pana Podnikatele v roce 2017	51
Obrázek 11: Vývoj daně na výstupu v průběhu sledovaných let	52
Obrázek 12: Vývoj daně na vstupu v průběhu sledovaných let	53
Obrázek 13: Vývoj celkové výše daňové povinnosti pana Podnikatele v průběhu let 2012 až 2017	55

SEZNAM TABULEK

Tabulka 1: Přehled daňového zvýhodnění na děti od roku 2012 do roku 2017 (vlastní zpracování)	22
Tabulka 2: Schéma výpočtu daně z příjmů FO (Kolářová, 2013, s. 110-111, vlastní zpracování)	22
Tabulka 3: Sazby daně u OA (Marková, 2018, vlastní zpracování).....	27
Tabulka 4: Sazba daně u nákladního automobilu se 2 nápravami (Marková, 2018, vlastní zpracování)	27
Tabulka 5: Srovnání výše daňového bonusu při správném uplatnění daňového zvýhodnění druhého dítěte	40
Tabulka 6: Silniční daň pana Podnikatele v letech 2013 až 2017	44
Tabulka 7: Výše DPH pana Podnikatele v roce 2013.....	47

SEZNAM PŘÍLOH

Příloha P 1: Tabulka k DPH – vlastní daňová povinnost a nadměrný odpočet v jednotlivých zdaňovacích obdobích v průběhu sledovaných let pro účely srovnávání

**PŘÍLOHA P I: TABULKA K DPH – VLASTNÍ DAŇOVÁ POVINNOST
A NADMĚRNÝ ODPOČET V JEDNOTLIVÝCH ZDAŇOVACÍCH
OBDOBÍCH V PRŮBĚHU SLEDOVANÝCH LET PRO ÚČELY
SROVNÁVÁNÍ**

DPH	2013		2014		2015		2016		2017	
	Vlastní daň. povinnost	Nadměrný odpočet	Vlastní daň. povinnost	Nadměrný odpočet	Vlastní daň. povinnost	Nadměrný odpočet	Vlastní daň. povinnost	Nadměrný odpočet	Vlastní daň. povinnost	Nadměrný odpočet
Leden	-	-	11 035 Kč		34 001 Kč			15 129 Kč		9 786 Kč
Únor	-	-	0 Kč		11 252 Kč			21 855 Kč		9 798 Kč
Březen	-	-	6 283 Kč	6 283 Kč		7 626 Kč	71 252 Kč		10 451 Kč	
Duben	-	-	23 170 Kč	23 170 Kč	4 248 Kč		893 Kč			55 704 Kč
Květen	-	-	7 047 Kč			37 605 Kč		44 093 Kč	22 529 Kč	
Červen	-	-		14 970 Kč	73 157 Kč		18 872 Kč		54 974 Kč	
Červenec	-	-		4 520 Kč		45 525 Kč	64 482 Kč			17 289 Kč
Srpen	-	-	21 761 Kč			83 683 Kč		30 767 Kč		6 446 Kč
Září	7 296 Kč	-		22 616 Kč	1 251 Kč			20 771 Kč	22 638 Kč	
Říjen	11 326 Kč	-		27 468 Kč		8 209 Kč		49 928 Kč	7 175 Kč	
Listopad	-	11 312 Kč		31 060 Kč	24 614 Kč			21 842 Kč		48 356 Kč
Prosinec	-	11 620 Kč		9 970 Kč		64 373 Kč		81 299 Kč		3 843 Kč
Celkem	18 622 Kč	22 932 Kč	39 843 Kč	140 057 Kč	148 523 Kč	247 021 Kč	155 499 Kč	285 684 Kč	117 767 Kč	151 222 Kč
Rozdíl	-4 310 Kč		-100 214 Kč		-98 498 Kč		-130 185 Kč		-33 455 Kč	

